PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 268 — ROK VIII | ŁÓDŹ, SOBOTA I NIEDZIELA, 8 I 9 LISTOPADA 1952 R. | CENA 10 GR.

Artykuł premiera J. Cyrankiewicza na łamach „Izwiestii"

MOSKWA 7. 11.

Na łamach dziennika „Izwiestia" ukazał się artykuł premiera Józefa Cyrankiewicza poświęcony XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Referat sekretarza KC PZPR, wicepremiera tow. A. Zawadzkiego

– podajemy na str. 2

Kraj Rad radośnie obchodził 35 rocznicę Wielkiej Rewolucji

Na posiedzeniu Rady Moskiewskiej przybył entuzjastycznie witany JÓZEF STALIN

MOSKWA 7. 11.

KRAJ RAD RADOŚNIE OBCHODZIŁ 35 ROCZNICĘ WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ.

W dniu 6 listopada wieczorem do gmachu Wielkiego Teatru ZSRR na uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej przybyli liczni mieszkańcy stolicy — robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych, wybitni uczeni, literaci i artyści, przedstawiciele organizacji partyjnych i społecznych, członkowie rządu oraz deputowani do Rady Najwyższej ZSRR i do Rady Najwyższej RFSRR. Na posiedzeniu obecni byli również członkowie zagranicznych delegacji robotniczych, przybyli do Moskwy na uroczystości z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej.

O godzinie 7 wieczorem witany hucznymi, długo nie milknącymi oklaskami, w prezydium zajmuje miejsce Józef Stalin wraz ze swymi najbliższymi współpracownikami.

Wszyscy obecni powstają z miejsc. Brzmią okrzyki: „Chwała Stalinowi!", „Niech żyje Stalin!".

Uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej, przedstawicieli organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej poświęcone 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zagaił przewodniczący Rady Moskiewskiej Michał Jasnow. Referat na temat 35 rocznicy Rewolucji wygłosił zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Michał Pierwuchin. Referat był wielokrotnie przerywany oklaskami.

Posiedzenie zakończyło się odegraniem hymnu Związku Radzieckiego.

Wspaniała defilada wojsk garnizonu moskiewskiego na Placu Czerwonym

Agencja TASS donosi, że z okazji 35 rocznicy utworzenia pierwszego na świecie państwa socjalistycznego na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się 7 listopada defilada oddziałów garnizonu moskiewskiego.

Tysiące gości zajmuje trybuny wznoszące się wzdłuż murów Kremla. Na uroczystości obecni są przodownicy pracy przemysłu i rolnictwa, uczeni, pisarze i artyści, deputowani do rad najwyższych ZSRR i RFSRR oraz ministrowie. Wśród gości zajmują miejsca członkowie licznych delegacji zagranicznych.

Na kilka minut przed rozpoczęciem defilady na trybunę wchodzi Józef Stalin w towarzystwie swych najbliższych współpracowników.

Wszyscy obecni na Placu Czerwonym witają Wielkiego Wodza entuzjastyczną owacją.

Defiladę wojskową odebrał marszałek Związku Radzieckiego Timoszenko. W towarzystwie generała Artiemjewa, który dowodził defiladą, marszałek Timoszenko przejechał przed frontem oddziałów wojskowych i złożył żołnierzom i oficerom oraz wszystkim obecnym na uroczystości życzenia z okazji święta Rewolucji, a następnie wygłosił przemówienie, w którym oświadczył m. in.:

— Związek Radziecki broni stanowczo i konsekwentnie pokoju i współpracy między wszystkimi narodami. Państwo radzieckie prowadzi walkę o pokój wraz z innymi miłującymi pokój państwami demokratycznymi — Chińską Republiką Ludową, krajami demokracji ludowej i Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Radziecka polityka pokoju cieszy się zaufaniem, sympatią i poparciem nie tylko ze strony budujących socjalizm krajów demokracji ludowej, lecz także ze strony wszystkich postępowych i uczciwych ludzi całego świata. Podżegacze wojenni powinni wiedzieć, że narody świata nie chcą wojny, że nasze państwo jest dziś silniejsze niż kiedykolwiek i że zdolne jest odpowiedzieć na cios agresorów druzgocącym ciosem.

Naród nasz może być pewien, że Armia Radziecka i Radziecka Marynarka Wojenna wykonają z honorem swe zadania w dziedzinie obrony twórczej pracy narodu radzieckiego, obrony państwowych interesów Związku Radzieckiego".

Przy dźwiękach melodii hymnu Związku Radzieckiego i przy akompaniamencie artyleryjskich salw honorowych rozpoczęła się defilada wojskowa.

Pierwsi przemaszerowali przez Plac Czerwony słuchacze Akademii Wojskowej im. Frunzego, a za nimi słuchacze innych wyższych uczelni wojskowych — artylerzyści, czołgiści, lotnicy i marynarze.

W zwartych szeregach przedefilowali uczniowie najstarszej radzieckiej szkoły oficerskiej im. Rady Najwyższej RFSRR, której wychowankowie już po raz sześćdziesiąty biorą udział w defiladach na Placu Czerwonym.

Następnie na Plac wkraczają oddziały słynnej tamańskiej dywizji gwardyjskiej, liczącej w swych szeregach 33 żołnierzy i oficerów, którym za odwagę na polu walki przyznano zaszczytne tytuły bohaterów Związku Radzieckiego.

Przez Plac Czerwony przeciągają oddziały zmotoryzowanej piechoty i artylerii, oddziały artylerii przeciwlotniczej i przeciwpancernej, ciężkie działa i haubice oraz miotacze min — tzw. „katiusze". Defiladę zamyka dywizja pancerna.

Po zakończeniu defilady odbyła się wielka manifestacja ludności pracującej Moskwy, w której udział wzięło około miliona mieszkańców Moskwy, manifestując jedność i zespolenie wokół partii komunistycznej i rządu radzieckiego.

Przedstawiciele narodu polskiego złożyli życzenia w ambasadzie ZSRR

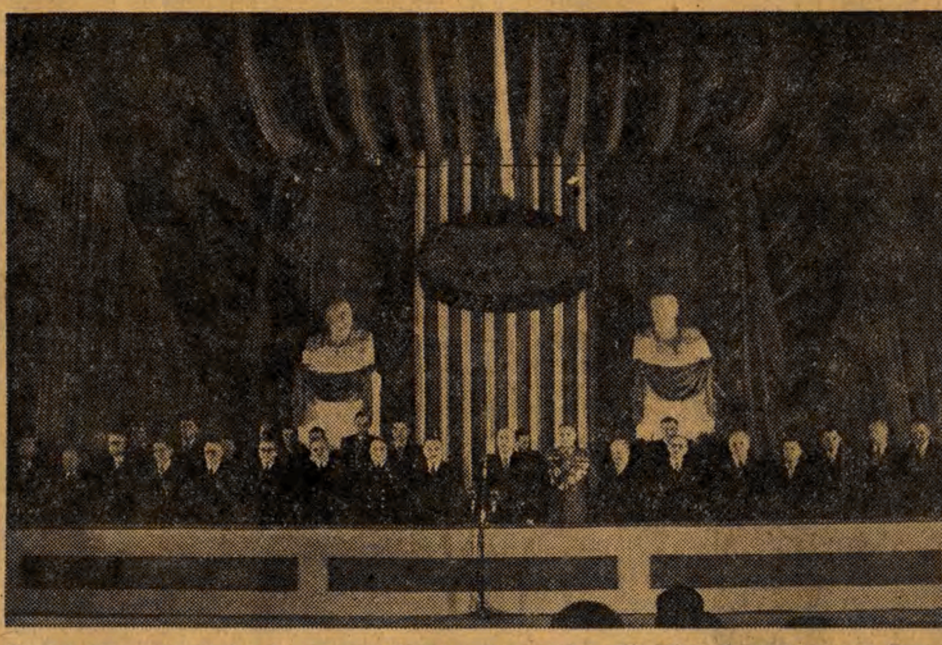
Dnia 7 bm. z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej charge d'affaires ZSRR D. I. Zaikin przyjmował życzenia w gmachu ambasady radzieckiej w Warszawie.

Pierwsza złożyła życzenia delegacja Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z sekretarzem KC PZPR — Z. Nowakiem na czele.

Następnie życzenia złożyły delegacje władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, przedstawiciele Centralnej Rady Związków Zawodowych.

W ciągu kilku godzin bez przerwy przybywały do ambasady liczne delegacje.

Uroczysta akademia w XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji

Dnia 6 listopada 1952 roku, w przededniu 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, w Hali Mirowskiej w Warszawie odbyła się uroczysta akademia, zorganizowana przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.
NA ZDJĘCIU: prezydium akademii.

Ku Moskwie – stolicy pokoju zwracają się serca i myśli milionów ludzi na całym świecie

Uroczyste obchody 35 rocznicy Rewolucji Październikowej

W niezwykle podniosłym nastroju obchodziły narody całego świata, wszyscy ludzie pokoju i postępu 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Oto depesze z różnych krajów o przebiegu uroczystości:

Chiny

Uroczyście obchodził naród chiński 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W Pekinie odbyła się uroczysta akademia, na którą przybyli: Mao Tse-tung, Sun Czin-lin, Czu Teh, Czou En-lai i inni członkowie rządu oraz przywódcy Komunistycznej Partii Chin, stronnictw i organizacji demokratycznych, przedstawiciele chińskiej armii ludowo - wyzwoleńczej, członkowie korpusu dyplomatycznego i liczni goście.

Przemówienia poświęcone 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosili Sun Czin-lin i Czou En-lai.

Uroczyste obchody odbyły się również w Szanghaju i wielu innych miastach chińskich.

Czechosłowacja

W sali Teatru Narodowego w Pradze odbyła się w przededniu święta październikowego premiera sztuki Borysa Ławreniewa pt. „Przełom". Na premierze obecny był prezydent Klement Gottwald, członkowie rządu i KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji.

Z całego kraju napływają meldunki o nowych sukcesach produkcyjnych, którymi masy pracujące powitały rocznicę Rewolucji Październikowej.

Rumunia

Uroczyście i radośnie obchodził naród rumuński 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W Bukareszcie odbyła się uroczysta akademia, na którą przybyli: premier rządu, sekretarz generalny KC Rumuńskiej Partii Robotniczej — Gh. Gheorghiu Dej, przewodniczący prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego — Petru Groza, sekretarze KC Rumuńskiej Partii Robotniczej, członkowie rządu, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego. Referat o 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił sekretarz KC Rumuńskiej Partii Robotniczej — Konstantinescu. Wśród burzliwych i długotrwałych owacji uczestnicy akademii uchwalili tekst listu z pozdrowieniami do Stalina.

Albania

W całej Albanii odbyły się uroczyste zebrania i akademie. Masy pracujące Albanii uroczyście obchodziły wielkie święto narodu radzieckiego i ludzi pracy na całym świecie. Cała prasa albańska zamieściła obszerne artykuły, poświęcone 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Korea

W Phenianie, Synczou, Anczou, Wonsanie, Hamhyn i w wielu innych miastach Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej odbyły się uroczyste akademie, poświęcone 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W Phenianie przemówienie poświęcone rocznicy rewolucji wygłosił Pak Hen En. W całym kraju ot-

(Dalszy ciąg na str. 3)

Nowymi sukcesami produkcyjnymi powitały załogi rocznicę Wielkiej Rewolucji

ZAŁOGI ŁÓDZKICH ZAKŁADÓW PRACY GODNIE REALIZUJĄ ZOBOWIĄZANIA, PODJĘTE DLA UCZCZENIA XXXV ROCZNICY WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ.

Najlepszymi osiągnięciami w walce o zwycięskie wykonanie zobowiązań w ZPB IM. DZIERŻYŃSKIEGO poszczycić się może majster tkacki, Czesław Rutkowski, który wraz ze swoim zespołem zwiększył wykonanie planu z 111,1 do 125 proc. Tkaczka Stefania Kaczmarek, pełniąc wartę produkcyjną, podniosła wykonanie planu ze 124,7 proc. do 130 proc. Przędzarz Jan Gajewski wyprodukował ponad plan 104 kg przędzy, a Józef Dalecki dał dodatkowo 102 kg przędzy.

Z powodzeniem realizuje zobowiązania produkcyjne załoga ZPB IM. LIEBKNECHTA. Na czoło współzawodniczących wysunęły się prządki: Genowefa Owcarz, Janina Kowalczyk i Irena Szmytke. Każdego dnia produkują one dodatkowo od 1 do 2 kg przędzy, a cała załoga przędzalni zwiększyła wykonanie planu ze 107 do 108,2 proc. W tkalni wyróżniają się Maria Wasiak i Stanisław Lech.

W ZPDz. IM. PLATER dziewiarze Marian Porzycki i Stefan Staniszewski poważnie przekroczyli podjęte zobowiązanie, produkując dodatkowo 585 kg dzianiny. Pracownice potoku 10 z oddziału „C" wyprodukowały do tej pory ponad plan 1.236 sztuk kompletów, a szwaczki potoku 14 z oddziału „A" wyprodukowały już 3.385 sztuk bielizny.

Wiele załóg nie ustaje w podejmowaniu nowych zobowiązań.

Cenne zobowiązania podjęła załoga CUKROWNI „OSTROWY", która postanowiła przyśpieszyć czas trwania kampanii o 5 tys. roboczogodzin. Główny mechanik, tow. Machowski, zobowiązał się wykonać dokumentację techniczną elektryfikacji buraczarni, a tow. Radwański wyszkoli na gotowaczy 2 pracowników nie wykwalifikowanych.

Liczne zobowiązania podjęły również załogi ŁÓDZKICH ZAKŁADÓW PIEKARNICZYCH. M. in. pracownicy młodzieżowej piekarni Nr 22 zobowiązali się wykonać plan w listopadzie na trzy dni przed terminem oraz zaoszczędzić 5 proc. węgla, a pracownicy piekarni Nr 17 postanowili we własnym zakresie wyremontować trzy piece.

W Rudzkiej Farbiarni i Wykończalni „PIERWSZA" na wartach produkcyjnych stanęła prawie cała załoga — pisze korespondent, tow. Stefan Faryna. — W ramach zobowiązań pracownicy oddziału surowca jedwabnego wykonają ponad plan 33 tys. m tkanin, załoga farbiarni 37 518 m tkanin, a oddział składalni 36.812 m. Personel techniczny postanowił ukończyć przed terminem ustawienie pięciu maszyn.

Plany roczne przed terminem

Oddział „Kaliko" ZPB IM. DZIERŻYŃSKIEGO zameldował w dniu 7 listopada o przedterminowym wykonaniu planu rocznego — komunikuje korespondent Adam Dreczko. Sukces ten załoga tego oddziału zawdzięcza przedterminowej realizacji zobowiązań, podjętych dla uczczenia wyborów do Sejmu i XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. W realizacji planu i zobowiązań na szczególne wyróżnienie zasługuje brygada Nikodema Hałaja, wykonująca przeciętnie 132 proc. planu oraz robotnicy: Józef Urbaszek, Stanisław Hałaj i Władysław Nowacki.

W dniu 5 bm. załoga ZAKŁADÓW USZCZELNIEŃ I WYROBÓW AZBESTOWYCH „AZBEST" wykonała zadania planu rocznego — podaje korespondent R. Bartosiewicz. — Do przedterminowej realizacji planu przyczyniły się nowe metody pracy, stosowane w naszym zakładzie oraz zwycięskie wykonanie zobowiązań, podjętych dla uczczenia wyborów do Sejmu i XIX Zjazdu KPZR. W walce o plan wyróżnili się przodownicy pracy i racjonalizatorzy: I. Gadzinowska, G. Strzelec, J. Szalast, J. Łapieś, S. Bartosik i wielu innych.

Robotnicy ZAKŁADÓW WYTWÓRCZYCH WYROBÓW BAKELITOWYCH A—13 zameldowali o wykonaniu zadań trzeciego roku Planu 6-letniego w 101 proc.

O przedterminowym wykonaniu rocznych planów produkcji zameldowały również załogi: ELEKTROWNI TOMASZOWSKICH ZAKŁADÓW WŁÓKIEN SZTUCZNYCH, ELEKTROWNI W ZGIERZU, PRZEDSIĘBIORSTWA ROBÓT TELEKOMUNIKACYJNYCH, Ekspozytura w Łodzi i REJONOWEJ HURTOWNI ARTYKUŁÓW ELEKTROTECHNICZNYCH.

Narody wybierają delegatów na Kongres Pokoju

We wszystkich krajach wzmaga się aktywność najszerszych warstw ludności w walce o pokój. Wyrazem tego są intensywne przygotowania do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju, który rozpocznie obrady dnia 12 grudnia br. w Wiedniu. W centrum kampanii przygotowawczej znajdują się wybory delegatów na Kongres.

W Niemczech w okręgu erfurckim odbyło się już około 1.000 zebrań.

W Anglii aktywny udział w przygotowaniach biorą działacze związkowi, członkowie partii labourzystowskiej, działacze ruchu obrony pokoju i wszyscy ludzie miłujący pokój. Wybory delegatów odbyły się m. in. w Coventry na konferencji obrońców pokoju.

We własnym samochodzie

Zasłużony przodownik pracy z kopalni „Niwka", Szczepan Błaut — poseł na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nabył na raty w Motozbycie w Warszawie nowy samochód typu IFA.
NA ZDJĘCIU: Szczepan Błaut po raz pierwszy za kierownicą swego samochodu.
CAF — fot. Zdz. Wdowiński

Znikoma większość głosów zadecydowała o wyborze Eisenhowera

NOWY JORK 7. 11.

Prasa donosi, że zakończono obliczanie głosów w 146.361 obwodach wyborczych. Na kandydaturę gen. Eisenhowera padło 55 proc. oddanych głosów.

Ogłoszono również prowizoryczne dane o wynikach wyborów do Kongresu. Do Izby Reprezentantów wybrano 220 republikanów i 205 demokratów.

DZIŚ 6 STRON

Umowa handlowa polsko — argentyńska

W ostatnich dniach podpisano w Buenos Aires umowę handlową i płatniczą między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Argentyny. Umowa ta reguluje stosunki gospodarcze między obu krajami na lata 1952—54 i przewiduje eksport z Polski do Argentyny: węgla, tarcicy, chemikalii, papieru itp., a z Argentyny do Polski: skór, wełny, odpadków wełnianych, garbników i innych towarów.

REGULAMIN WIELKIEGO KONKURSU „Głosu Robotniczego" n. t. „Co wiesz o Kraju Rad?"

1 Udział w konkursie mogą brać **WSZYSCY** czytelnicy „Głosu Robotniczego".

2 Konkurs będzie polegał na rozwiązaniu zadań, zamieszczanych w „Głosie Robotniczym". Zadań tych będzie 40. Każde z nich zostanie oznaczone kolejnym numerem od 1 do 40. Każdy „konkursowy" numer naszej gazety będzie zawierał po dwa zadania.

3 Pierwsze zadania konkursowe ukażą się w numerze „Głosu Robotniczego" z dnia 10 listopada 1952 r. (w najbliższy poniedziałek), następne — będą zamieszczane w kolejnych numerach „Głosu Robotniczego" — do dnia 2 grudnia br.

4 Każdy numer gazety, zawierający zadania konkursowe, będzie zawierał również i kupon uprawniający do udziału w konkursie. Kuponów tych będzie ogółem 20. Należy je systematycznie wycinać z każdego „konkursowego" numeru „Głosu Robotniczego" i zachować.

5 W dniu 3 grudnia 1952 r. zostanie zamieszczony w „Głosie Robotniczym" specjalny arkusz konkursowy, zawierający 40 rubryk. Do rubryk tych należy wpisać rozwiązania 40 zadań konkursowych.

6 Czytelnie wypełniony arkusz konkursowy wraz z załączonymi do niego 20 kolejnymi **kuponami** należy wysłać do redakcji „Głosu Robotniczego" Łódź, ul. Piotrkowska 96. Na kopercie należy zaznaczyć: „Konkurs".

7 Termin nadsyłania rozwiązań — do dnia 10 grudnia 1952 r. włącznie (decyduje data stempla pocztowego).

8 Wśród **WSZYSTKICH** czytelników, którzy nadeślą prawidłowe rozwiązania co najmniej 35 zadań konkursowych z 40 ogłoszonych — zostanie rozlosowanych ponad 1 000 cennych nagród.

Rozwiązania wyróżniające się pomysłowością i atrakcyjnym ujęciem będą publikowane w gazecie i specjalnie premiowane.

9 Dla informacji uczestników konkursu publikować będziemy szczegółowe wykazy wszystkich nagród oraz listy ofiarodawców. Najcenniejsze nagrody będą do obejrzenia na wystawach publicznych.

10 Losowanie nagród będzie miało charakter publiczny i nastąpi w dniu 18 grudnia br.

11 Wręczanie nagród rozpocznie się w dniu 21 grudnia 1952 r. — w rocznicę urodzin towarzysza Stalina — i będzie połączone z wielką imprezą artystyczno-rozrywkową dla uczestników konkursu.

Pierwsza lista nagród WIELKIEGO KONKURSU „Głosu Robotniczego"

1. motocykl — nagroda redakcji „Głosu Robotniczego"
2. motocykl — nagroda Komitetu Łódzkiego PZPR
3. motocykl — nagroda Komitetu Wojewódzkiego PZPR
4. rower męski
5. rower dziecięcy
6. rower dziecięcy
7. radioaparat „Aga"
8. radioaparat „Pionier"
9. radioaparat „Pionier"
10. futro karakułowe
11. zegarek „Tissot"
12. zegarek „Tissot"
13. zegarek „Thiel"
14. aparat fotograficzny
15. torebka nylonowa
16. teczka „dyplomatka"
17. teczka skórzana
18. teczka skórzana
19. teczka skórzana
20. teczka skórzana
21. parasolka damska
22. rakieta tenisowa i 3 piłki
23. torba sanitarna
24. rękawiczki skórzane
25. płaszcz podgumowany
26. garnitur męski
27. kuchenka elektryczna
28. harmonia
29. gitara
30. pantofle damskie
31. komplet platerów
32. komplet toaletowy
33. łyżwy
34. oszczep
35. wazon kryształowy
36. wazon kryształowy
37. wazon kryształowy
38. popielniczka kryształowa
39. popielniczka kryształowa
40. bombonlera kryształowa
41. śniegowce damskie
42. śniegowce dziecięce
43. lampka nocna
44. album do zdjęć
45. arytmometr kieszonkowy
46. arytmometr kieszonkowy
47. komplet serwetek
48. puderniczka
49. puderniczka
50. wieczne pióro i ołówek

FUNDATORZY nagród na konkurs

Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego — Marian Minor, Zarząd Okręgowy ZBoWiD, Łódzkie Biuro MHD, Delegatura RSW „Prasa" w Łodzi, W. O. K., ZPB im Stalina — Zakład „C", Centrala Odzieżowa, PSS — Tomaszów Maz., ZPB im. Stalina — Zakład „A", Biuro Sprzedaży Przemysłu Precyzyjnego i Optycznego, Południowo-Łódzkie Zakłady Przemysłu Jedwabniczego, Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Hurtu Galanteryjnego, Spółdzielnia „Rękodzieło Artystyczne", przewodniczący Prezydium RN m. Łodzi — Ryszard Olasek, Zarząd Okręgowy PKS, Łódzkie Zakłady Wyrobów Rymarskich, Centralny Zarząd Przemysłu Włókien Sztucznych, Łódzkie Zakłady Garbarskie, Centrala Handlowa Przemysłu Sportowego, Centrofarm — Hurtownia Nr 2, Spółdzielnia Pracy „Motor", Związek Branżowy Spółdzielni Odzieżowo-Włókienniczych, Rzemieślnicza Spółdzielnia Krawców, Związek Branżowy Spółdzielni Metalowych, Drzewnych i Wytwórczości Różnej, PKS — Tomaszów Maz., Łódzki Okręg Lasów Państwowych, Spółdzielnia Pracy im. Lewartowskiego, Łódzkie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane, Centrala Odpadków Użytkowych — Południowa 64, Centrofarm — Hurtownia Centralna, Izba Rzemieślnicza, PSS — Piotrków, Łódzka Fabryka Zegarów, ZPB im. Szymańskiego, PSS — Zduńska Wola, Związek Spółdzielni Spożywców — oddział okręgowy, ZPB im. I Dywizji Kościuszkowskiej, Łódzkie Zakłady Obuwia Gumowego, Związek Branżowy Spółdzielni Zakładów Drzewnych, Łódzkie Zakłady Remontowe Maszyn Elektrycznych, Miejski Zarząd Budownictwa Mieszkaniowego Łódź-Północ, Spółdzielnia Pracy Dokumentacji Technicznej „Projekt", Spółdzielnia Pracy im. Marchlewskiego w Pabianicach, Centralny Zarząd Przemysłu Ludowego i Artystycznego — ekspozytura w Łodzi, ZPB im. Liebknechta, Centrala Tekstylna, Liga Przyjaciół Żołnierza.

Wzorując się na wielkich osiągnięciach Kraju Rad – naród polski pod przewodem towarzysza Bieruta zwycięsko zbuduje wielkość i szczęście swej Ojczyzny

Referat sekretarza KC PZPR, wicepremiera tow. Aleksandra Zawadzkiego, wygłoszony na uroczystej akademii w Warszawie

TOWARZYSZE!

Mija 35 lat od Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej — od historycznych dni, gdy klasa robotnicza dawnego imperium rosyjskiego, z partią bolszewicką na czele i w sojuszu z chłopstwem pracującym, pod wodzą Lenina i Stalina, obaliła w powstaniu zbrojnym ustrój kapitalistyczno - obszarniczy, przyniosła wolność i niepodległość ujarzmionym narodom, założyła podwaliny pierwszego państwa robotników i chłopów — Republiki Radzieckiej.

Wielka Rewolucja Październikowa wskazała masom pracującym całego świata drogę przyszłego zwycięstwa

Historia nie zna przewrotu społecznego, którego odgłos potoczyłby się tak bojową pobudką przez glob ziemski, sięgając w głąb świadomości milionów, jak odgłos Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Te miliony, miliony uciśnionych i wyzyskiwanych całego świata dojrzały i odczuły w zwycięstwie rewolucji rosyjskiej, w powstaniu Kraju Rad, zwiastuna swego wyzwolenia, drogowskaz swego przyszłego zwycięstwa — zwiastuna nowej ery.

Wszystko, co było zdrowe w międzynarodowym ruchu robotniczym i nie przeżarte trądem oportunizmu, lgnęło do Wielkiej Rewolucji, podnosiło się na jej pobudkę.

We wszystkich krajach kapitalistycznych następowały rozłamy w łonie zmurszałych, przeżartych zdradą interesów klasy robotniczej, zdradą socjalizmu, partiach socjal-demokratycznych. Powstawały rewolucyjne, prawdziwie marksistowskie partie komunistyczne. Wybuchały rewolucje i powstania zbrojne, wyrastały Rady Delegatów Robotniczych, Chłopskich i Żołnierskich. Rosła świadomość polityczna i aktywność rewolucyjna mas.

Coraz większa część tych mas — klasy robotniczej i pracującego chłopstwa oraz światłej, postępowej inteligencji, na czele z partiami komunistycznymi — w ciągu długich lat międzywojennych — lat białego terroru przeciw klasie robotniczej i jej rewolucyjnym partiom, lat kupczenia interesami słabszych narodów przez państwa imperialistyczne, lat wyuzdanej zdrady prawicy socjalistycznej — solidaryzowała się ze Związkiem Radzieckim i jego polityką wewnętrzną i zagraniczną, stawała mężnie w obronie ZSRR, otaczając go coraz większą sympatią i zaufaniem, czerpiąc z jego sukcesów wiarę we własne siły, przekonując się dowodnie o głębokim międzynarodowym znaczeniu Wielkiego Października.

7 listopada 1917 roku skończyło się jedynowładztwo kapitalizmu w świecie.

Odniosła historyczny triumf rewolucyjna marksistowsko-leninowska prawda naukowa o socjalizmie jako nieuniknionym wyniku obiektywnych tendencji rozwoju społecznego, prawda o zniesieniu wyzysku człowieka przez człowieka, o misji dziejowej proletariatu i roli sojuszu robotniczo - chłopskiego w walce o powstanie i budownictwo nowego ustroju społecznego i państwowego.

W tym wyraził się pierwszy potężny cios, który Rewolucja Październikowa zadała światowemu systemowi kapitalistycznemu.

Międzynarodowe znaczenie Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej niejednokrotnie podkreślali Lenin i Stalin.

Jakże świeżo i aktualnie brzmią dziś, w 35-lecie Października, słowa towarzysza Stalina:

„...*Zwycięstwo Rewolucji Październikowej* — pisał towarzysz Stalin — *oznacza zasadniczy przełom w historii ludzkości, zasadniczy przełom w losach dziejowych kapitalizmu światowego, zasadniczy przełom w ruchu wyzwoleńczym proletariatu światowego, zasadniczy przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata. Oto dlaczego Rewolucja Październikowa jest rewolucją o charakterze międzynarodowym, światowym.*

W tym również tkwi źródło głębokiej sympatii, jaką darzą Rewolucję Październikową klasy uciskane wszystkich krajów, widząc w niej rękojmię swego wyzwolenia".

Wielkość i nieogarniony zasięg historyczny Rewolucji Październikowej przejawiły się z nową potężną siłą — jak mówi towarzysz Stalin na XIX Zjeździe KPZR — „*w okresie drugiej wojny światowej, kiedy Związek Radziecki rozgromiwszy niemiecką i japońską tyranię faszystowską, wybawił narody Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej*".

Świat kapitalistyczny wyszedł z tej wojny ponownie poważnie uszczuplony w swym stanie posiadania, dalej podważony w swych podstawach, głębiej zapadnięty w ogólny, nieuleczalny kryzys i gnicie.

Dzięki zwycięstwu Związku Radzieckiego, powstały w Europie środkowej i południowo-wschodniej kraje demokracji ludowej i Niemiecka Republika Demokratyczna. W konsekwencji tego zwycięstwa wyzwolił się lud chiński, a zwycięstwo jego stanowi punkt zwrotny w historii walk wyzwoleńczych narodów kolonialnych i zależnych Azji.

Dzięki więc Rewolucji Październikowej i zwycięstwu Związku Radzieckiego w Wielkiej Wojnie Narodowej „*powstały nowe „szturmowe brygady" w postaci krajów ludowo - demokratycznych*" (Stalin), powstał „*wraz ze Związkiem Radzieckim jednolity i potężny obóz socjalistyczny przeciwstawny obozowi kapitalistycznemu*" (Stalin).

W tym wyraził się drugi potężny cios, który spotkał kapitalizm w wyniku Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Idee Wielkiego Października wiodą dziś 800 milionów ludzi budujących socjalizm na ogromnych przestrzeniach od Władywostoku i Morza Żółtego po Bałtyk i Łabę.

Natchniona zwycięstwami i sukcesami obozu socjalistycznego klasa robotnicza Francji, Włoch i innych krajów zmarshallizowanych toczy ofiarną walkę, pod wodzą swych zahartowanych w bojach partii komunistycznych, podnosząc **sztandar swobód demokratycznych oraz sztandar niepodległości i suwerenności narodowej, wyrzucony przez reakcyjną i kosmopolityczną burżuazję za burtę,** przyciągając pod hasłami frontów narodowych postępowe i patriotyczne elementy swych narodów do walki o ich najżywotniejsze interesy.

Natchnione zwycięstwami i sukcesami obozu socjalistycznego toczą ofiarną, zbrojną, narodowo - wyzwoleńczą walkę narody Vietnamu, Malajów, Filipin, Burmy itd.

Niezmierne bohaterstwo narodu koreańskiego budzi podziw całego świata.

Dziś, w 35 rocznicę Października, zwłaszcza po XIX Zjeździe wielkiej partii Lenina — Stalina, Zjeździe, który roztoczył przed oczyma ludzkości niezmierzone osiągnięcia, potęgę i nieograniczone perspektywy kraju budującego się komunizmu oraz jego nierozerwalną, głęboko internacjonalistyczną więź z walką mas pracujących świata o pokój i postęp — dziś setki milionów ludzi pracy z nową siłą i głębią uczuć przekonały się, że Związek Radziecki urzeczywistnił ich nadzieje, stał się przewodnią gwiazdą w ich walce, promienną jutrznią ich wyzwolenia.

Widzą one i odczuwają — zwłaszcza ze szczególną siłą dziś, po XIX Zjeździe — że Związkowi Radzieckiemu, wielkiej partii bolszewików i Wielkiemu Stalinowi postępowa ludzkość zawdzięcza swą wiarę w możność skutecznej obrony pokoju światowego, gdy sprawę okiełznania podżegaczy wojennych, sprawę obrony pokoju — w myśl wskazań stalinowskich — weźmie ona we własne ręce.

Związkowi Radzieckiemu, wielkiej partii bolszewików i Wielkiemu Stalinowi ludy całego świata zawdzięczają dziś swe potężne uzbrojenie w ideowo-polityczne i organizacyjne doświadczenie zwycięskiej walki o władzę, doświadczenie twórczego stosowania marksizmu-leninizmu w budownictwie nowego socjalistycznego ustroju społecznego i państwa nowego typu — państwa demokracji proletariackiej.

Wielkiemu Stalinowi ludy i partie klasy robotniczej zawdzięczają swe potężne ideowo-polityczne uzbrojenie w szczytowe osiągnięcia nauki marksizmu-leninizmu o prawach ekonomicznych kapitalizmu i zasadniczo przeciwstawnych im prawach ekonomicznych socjalizmu.

Wychowane przez partię bolszewików, przez Wielkiego Lenina i Stalina, narody Związku Radzieckiego dają ludom wszystkich krajów wzór, do jakiej potęgi ojczystego kraju i do jakiego osobistego dobrobytu i kultury prowadzi w ustroju socjalistycznym ofiarna, świadoma praca i upór w pokonywaniu trudności.

Społeczne wyzwolenie mas pracujących swego kraju i ustawiczne podnoszenie poziomu ich bytu materialnego i kulturalnego; pokojowa, przyjazna i równoprawna współpraca między narodami oraz konsekwentna obrona wolności, niepodległości i suwerennych praw małych i uciśnionych przez imperializm narodów; wszechstronna pomoc narodu rosyjskiego mniejszym i dawniej upośledzonym przez carat narodom w likwidacji ich wiekowego zacofania, pomoc w ich gospodarczym, społecznym i kulturalnym rozkwicie w bratniej rodzinie narodów Związku Radzieckiego — oto głęboko humanistyczne leninowsko-stalinowskie zasady, na których oparł swe powstanie, swe istnienie i rozwój, swą politykę wewnętrzną i zagraniczną Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Statut KPZR przyjęty na XIX Zjeździe daje na wstępie sformułowanie, stanowiące głęboką syntezę przebytego 35-lecia i syntezę wytycznych dalszego życia i pracy narodów Związku Radzieckiego.

„*Obecnie* — głosi Statut — *główne zadania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego polegają na tym, aby zbudować społeczeństwo komunistyczne w drodze stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu, podnosić nieustannie materialny i kulturalny poziom społeczeństwa, wychowywać członków społeczeństwa w duchu internacjonalizmu i ustanowienia braterskiej więzi z masami pracującymi wszystkich krajów, ze wszech miar umacniać aktywną obronę Ojczyzny Radzieckiej przed agresywnymi działaniami jej wrogów*".

Jakiż budujący, twórczy i radosny obraz roztaczają przed oczyma milionów te wskazania i ta perspektywa.

Ale to jest Związek Radziecki, to jest partia bolszewików, to jest Stalin!

„*Związek Radziecki, jego partia, jej Wódz, towarzysz Stalin* — mówił towarzysz Bierut, witając XIX Zjazd KPZR — *to potężna i niepokonana siła ideowa, oddziałująca na cały świat, pobudzająca świadomość setek milionów ludzi, porywająca narody uciskane do walki o wolność i pokój. Rodząca wspaniały entuzjazm twórczy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu*".

Te słowa towarzysza Bieruta wyrażały myśli i uczucia całego narodu polskiego.

XIX Zjazd KPZR wykazał, że nie ma takiej dziedziny, w której socjalistyczny ustrój ZSRR nie górowałby nad ustrojem kapitalistycznym

TOWARZYSZE!

Rok, który upłynął od 34 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej obfitował, zarówno w naszym życiu wewnętrznym, jak i międzynarodowym, w ogromnej wagi wydarzenia.

W życiu międzynarodowym — czołowe, historyczne miejsce zajmuje XIX Zjazd KPZR.

„*Żadne jeszcze* — mówi towarzysz Bierut — *wydarzenie w międzynarodowym życiu politycznym po drugiej wojnie światowej nie odbiło się w świadomości mas, w ich przeżyciach i uczuciach z taką siłą, jak obrady tego Zjazdu*".

Obrady XIX Zjazdu śledziły setki milionów przyjaciół i śledzili wrogowie.

Przed oczyma jednych i drugich z każdym dniem obrad wyrastała coraz wyraziściej przeogromna, pokojowa, ideowo - polityczna, społeczno - gospodarcza, kulturalna i obronna potęga kraju zwycięskiego socjalizmu.

Różną wymowę miały idee, które przyświecały Zjazdowi i przewijały się złotą nicią przez jego obrady — w referatach i dyskusji — różną dla przyjaciół ZSRR, tj. większości ludzi na świecie i dla wrogów ZSRR, tj. nędznej garści wyzyskiwaczy i podżegaczy wojennych. Różną wymowę miały fakty i cyfry podane na Zjeździe, a świadczące o potędze i sile Kraju Rad, o historycznie udowodnionej ogromnej ekonomicznej, politycznej i kulturalnej wyższości ustroju socjalistycznego nad ustrojem kapitalistycznym.

Zjazd sumujący przebyte 35-lecie i wytyczający wielkie aktualne zadania budownictwa komunistycznego, w oparciu o genialną pracę towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", wykazał, że **nie ma już takiej dziedziny życia, w której ustrój socjalistyczny Związku Radzieckiego nie udowodniłby, widocznie i zrozumiale dziś dla milionów, swej wyższości nad ustrojem kapitalistycznym.**

Lecz bodaj najjaskrawiej, najbardziej widocznie dla ludów, zwłaszcza krajów kapitalistycznych, wyższość ustroju i polityki Związku Radzieckiego dziś przejawia się w zagadnieniach pokoju i wojny, w zagadnieniach stosunku do własnej i innych ludów niepodległości i suwerenności narodowej, do własnego i innych ludów rozwoju narodowego, do pielęgnowania własnej i poszanowania innych ludów godności i dumy narodowej, do rozwoju własnego i innych ludów dorobku gospodarczego i kulturalnego.

Imperialiści amerykańscy, działając w interesach kapitału monopolistycznego — w oparciu o swe agentury prawicowo-socjalistyczne, o sforę sprzedających ojczyznę za judaszowe srebrniki emigrantów z krajów demokracji ludowej — prą do wojny, chwytają się wszelkich sposobów, by zniszczyć samą ideę niepodległości i suwerenności narodów, by uczynić z narodów powolne narzędzie w swym ręku.

Dla osiągnięcia swych celów imperialiści amerykańscy cynicznie i butnie propagują pożogę wojenną, stosują szantaż ekonomiczny, polityczny i wojskowy, łapownictwo i przekupstwo, sieją zarazki rozkładu i zamętu ideologicznego wszędzie, gdzie stanie ich stopa, propagują zaprzaństwo narodowe i kosmopolityzm oraz tzw. „geopolitykę".

Ta „geopolityka", przejęta, jak wiele innych rzeczy, potrzebnych dla rozpętania histerii wojennej, w spadku po hitleryzmie, ma „naukowo" usprawiedliwić zbójecką politykę agresji i gwałtu imperializmu amerykańskiego, politykę maksymalnych zysków Wall-Streetu, otrzymywanych pod maską tzw. „pomocy", stosowanej — jak mówił towarzysz Malenkow na XIX Zjeździe — w myśl kapitalistycznej reguły: „*Najpierw ty mnie powieziesz, a później ja na tobie pojadę*". Politykę, której przewodnią myślą jest panowanie imperializmu amerykańskiego nad światem.

„*Geopolityk*" — *pisze* amerykański prof. Kiffer — to człowiek, który wdziera się na światową arenę polityczną z bombą w jednej ręce i planem zawojowania świata — w drugiej".

Przez wszystkich tych itp. swoich Kifferów, Byrnesów, Dulles'ów, Dżuma-Ridgway'ów, Eisenhowerów i wielu innych „wojowników", imperializm amerykański wyznacza szczególną rolę dla Niemiec zachodnich.

Wspomniany już „geopolityk" pisze, że tuż po zakończeniu działań wojennych i złożeniu przez Niemcy broni, Stany Zjednoczone zaczęły wydawać miliony dolarów, żeby — słuchajmy! — „przekonać wczorajszych wrogów, by podnieśli tę broń przeciw wczorajszym sojusznikom".

„Każdy żołnierz — pisze on — z którym zacięcie walczyliśmy, jest teraz przyciągany na naszą stronę, każdy zakład przemysłowy, który bombardowaliśmy, powinien być odbudowany, a jego produkcja powinna służyć naszym wysiłkom".

Polityką Stanów Zjednoczonych czują się dziś zagrożone setki milionów ludzi na świecie, ponieważ jest ona — jak to stało się jaskrawo widoczne — wymierzona nie tylko przeciw krajom „za żelazną kurtyną", „krajom komunistycznym", jak usiłują wmówić swym europejskim partnerom kapitaliści amerykańscy, lecz i przeciw samym tym „partnerom" zachodnio - europejskim, partnerom o uprawnieniach wasali, przeciw ich narodowym i gospodarczym interesom.

Zbrodnicza polityka Stanów Zjednoczonych, wskrzeszających złowieszcze widmo hitleryzmu w Niemczech zachodnich, odbudowujących ich Wehrmacht i popierających sforę rewizjonistów i rewanżystów z Bonn, godzi bezpośrednio w najżywotniejsze interesy narodu polskiego.

W przeciwieństwie do tej polityki i ideologii wodzirejów *amerykańskich, polityka* i ideologia ZSRR budzi coraz głębsze zrozumienie, sympatię i zaufanie wszystkich ludów świata.

W ciągu 35 lat swego istnienia ZSRR konsekwentnie i niezłomnie prowadzi politykę pokoju

Związek Radziecki w ciągu całych 35 lat swego istnienia prowadził konsekwentnie i niezłomnie politykę pokoju, politykę poszanowania praw wszystkich narodów i ich interesów, politykę bezinteresownej pomocy potrzebującym jej pokojowym narodom.

W rezultacie genialnej polityki stalinowskiej — Polska zyskała u swych granic zachodnich na Odrze i Nysie Niemiecką Republikę Demokratyczną — sąsiada - przyjaciela, a tysiącletnie spory, waśnie i wojny zastąpione zostały przyjaźnią i braterską współpracą narodów polskiego i niemieckiego we wspólnej walce o pokój, o gospodarczy i kulturalny rozkwit obu krajów, sąsiadujących na granicy pokoju.

Dzięki polityce Związku Radzieckiego coraz trudniej dziś imperialistom amerykańskim knuć swój spisek i zbrodnie.

Dzięki tej polityce, wraz z sympatią i zaufaniem do Związku Radzieckiego rośnie we wszystkich krajach, ujarzmionych przez imperializm amerykański, czujność i sprzeciw mas. Coraz mocniej i bardziej zdecydowanie, pod wodzą swych partii komunistycznych i demokratycznych, zabierają głos patriotyczne masy tych krajów — zabierają głos przeciw układowi ogólnemu, przeciw bezczelnemu panoszeniu się jankesów, przeciw służalczej uległości i zdradzie własnej burżuazji i prawicy socjalistycznej.

Źródła i istotę procesów, zachodzących w krajach zmarshallizowanych i zatlantyzowanych przez imperialistów amerykańskich, genialnie uogólnił towarzysz Stalin w swej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" oraz w przemówieniu na XIX Zjeździe, wskazując zarazem drogi wyjścia i kierunek działania.

Zwracając się do obecnych na Zjeździe delegacji komunistycznych i demokratycznych partii krajów kapitalistycznych i zależnych, towarzysz Stalin mówił:

„*Obecnie burżuazja sprzedaje za dolary prawa i niepodległość narodu. Sztandar niepodległości narodowej i suwerenności narodowej wyrzucony został za burtę. Nie ulega wątpliwości, że sztandar ten wypadnie podnieść wam, przedstawicielom partii komunistycznych i demokratycznych, i ponieść go naprzód, jeżeli chcecie być patriotami swego kraju, jeżeli chcecie się stać kierowniczą siłą narodu. Nie ma poza tym nikogo, kto mógłby go podnieść*".

Słuchając tych słów Wielkiego Stalina, miliony ludzi naszej socjalistycznej części świata, gdzie władzę sprawuje lud, z dumą i radością ogarniały myślą drogę przebytą dzięki Wielkiemu Październikowi i pomocy Związku Radzieckiego, z dumą i radością spoglądały na swój mocno trzymany w milionach spracowanych rąk wysoko powiewający nad ich wolnymi krajami sztandar swobód demokratycznych, sztandar niepodległości i suwerenności narodowej.

Słuchając tych słów Wielkiego Stalina miliony ludzi pracy i postępu społecznego w tamtej, kapitalistycznej części świata, do której bezpośrednio te słowa się odnosiły, przyjmowały je jako najgłębszą ocenę ich sytuacji i najgłębszą wytyczną ich działania, z poczuciem, że to jest jedyna droga, że tylko Związek Radziecki, że tylko Stalin może im wskazać tę drogę wyjścia z ich sytuacji, drogę ich działania w ich walce o pokój, o swobody obywatelskie, o niepodległość i suwerenność ich krajów.

Albowiem niezmierzony jest wkład Związku Radzieckiego w dzieło wyzwolenia uciśnionych i wyzyskiwanych, w dzieło ogólnoludzkiego, gospodarczego i kulturalnego postępu, niezmierzone są ofiary, które w imię tych szczytnych ideałów poniosła klasa robotnicza i narody radzieckie.

Na XIX Zjeździe KPZR we wszystkich wystąpieniach powitalnych delegatów krajów kapitalistycznych i zależnych przewijała się jedna myśl i postawa: w swej walce o pokój, o swobody demokratyczne, o niepodległość i suwerenność, narody widzą w ZSRR swą awangardę i przewodnią siłę. I gdyby zbrodniarzom imperialistycznym mimo to udało się doprowadzić do wojny, **narody nie będą walczyć przeciw Związkowi Radzieckiemu.**

W tej postawie wyraża się poparcie Związku Radzieckiego i jego Partii Komunistycznej.

„*W jej* — jak mówi towarzysz Stalin na XIX Zjeździe — *walce o promienną przyszłość narodów, w jej walce przeciwko wojnie, w jej walce o utrzymanie pokoju*".

„*Cecha szczególna tego poparcia* — mówi towarzysz Stalin — *polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej partii przez jakąkolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju*".

„*Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia tłumaczy się tym, że interesy naszej partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz, przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami miłujących pokój narodów*".

„*Co się tyczy Związku Radzieckiego* — dodaje towarzysz Stalin — *to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie*".

Przytoczone wypowiedzi towarzysza Stalina dają w dobie obecnej najwyższe uogólnienie międzynarodowego znaczenia Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, najwyższe uogólnienie roli ZSRR i partii Lenina — Stalina w walce światowego obozu pokoju i postępu. Uogólnienie to koncentruje, jak w soczewce, doświadczenie i zaufanie mas pracujących wszystkich krajów nagromadzone w ciągu ubiegłego 35-lecia.

Wskazania towarzysza Stalina mają szczególnie ważne zarówno historyczne jak i aktualne znaczenie i dla nas, Polaków.

Przez długie dziesięciolecia *niewoli narodowej, narzuconej nam przez pruskich, austriackich* i rosyjskich zaborców — kolonizatorów, sztandar nie*podległości Polski niosła najświatlejsza część naszego na*rodu na czele z rewolucyjną klasą robotniczą, w bojowej współpracy z rewolucjonistami rosyjskimi oraz postępową częścią narodu rosyjskiego.

W ciągu dwudziestolecia międzywojennego, sztandar walki o swobody demokratyczne w Polsce przedwrześniowej, sztandar wyzwolenia spod panowania karteli i trustów zagranicznych — sztandar rzeczywistej pełnej niepodległości i suwerenności narodowej, niosła rewolucyjna część polskiej klasy robotniczej i mas pracujących na czele z Komunistyczną Partią Polski, niosła ta część narodu, która w przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim widziała możność osiągnięcia rzeczywistej niepodległości oraz jej zagwarantowania, widziała wyjście z dławiących kraj kryzysów, bezrobocia i nędzy.

Gdy w 1939 roku nad Polską zawisła śmiertelna groźba najazdu hitlerowskiego, wierna idei Wielkiego Października, pierwsza „brygada szturmowa" światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego — Związek Radziecki wystąpił do rządu polskiego z propozycją zawarcia paktu wzajemnej pomocy.

Największą zbrodnią burżuazyjno - obszarniczych rządów Polski przedwrześniowej było zdradliwe torowanie Hitlerowi drogi do najazdu na Polskę, było odrzucenie propozycji rządu radzieckiego.

Dziś winowajcy tej zbrodni, winowajcy tragedii wrześniowej, knują na emigracji spiski w służbie wywiadu amerykańskiego, prowadzą konszachty w sprawie naszych granic zachodnich, pławią się w brudzie i w błocie szpiegostwa i dywersji, oszczerstw i plotek, złodziejstw i wszelkich matactw.

Lecz dziś w naszej ojczyźnie, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, po 8 latach władzy ludowej — w rezultacie rozgromienia podziemia reakcyjnego, rozgromienia peeselowsko - *mikołajczykowskiej* agentury anglo - amerykańskiego imperializmu i prawicowo-pepesowskiego *WRN*-u, *w rezultacie zjednoczenia* klasy robotniczej i ruchu chłopskiego, w walce o pokój i w ogniu zwycięskiej walki o *Plan 6-letni, po zwycięskich wyborach* do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — **sztandar swobód demokratycznych i sztandar niepodległości Polski niesie wysoko i *dumnie, jak nigdy, cały naród polski,* zjednoczony pod przewodem klasy robotniczej we Froncie Narodowym.**

Dzięki ZSRR odzyskaliśmy niepodległość i pewnie wkroczyliśmy na drogę socjalizmu

TOWARZYSZE!

„*Wiele, niezmiernie wiele* — mówił towarzysz Bierut w powitaniu XIX Zjazdu KPZR — *mają do zawdzięczenia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiągnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrwalenie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego państwa ludowego...*".

W tych słowach zawarte jest to, co czują i myślą dziś o Związku Radzieckim miliony Polaków i Polek, zawarta jest najgłębsza prawda historyczna naszych dziejów ostatniego okresu.

Dzięki Związkowi Radzieckiemu odzyskaliśmy dwukrotnie nasz niepodległy byt narodowy. Po wyzwoleniu w 1944-45 roku, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, wkroczyliśmy na drogę nieograniczonego rozwoju i postępu.

I nie zdoła dziś żadna wraża siła odwrócić biegu naszych nowych dziejów. Naród polski wyprostował barki, poczuł się gospodarzem kraju, poznał prawdziwych przyjaciół, upewnił się kto jest jego wrogiem i śmiało **maszeruje naprzód od zwycięstwa do zwycięstwa** — ku Polsce socjalistycznej.

Siły twórcze naszego narodu potęguje fakt, że w Polsce Ludowej masy pracujące wychowują się w zrozumieniu jedności patriotyzmu i internacjonalizmu, w zrozumieniu nierozerwalnego związku między interesami narodu a sprawą zwycięstwa pokoju i socjalizmu na całym świecie, że wychowują się w duchu nauki Marksa-Engelsa, Lenina i Stalina.

Najszlachetniejsi, najświatlejsi demokraci polscy XIX wieku wiązali swój najgłębszy patriotyzm z gorącym poczuciem solidarności z międzynarodowymi siłami postępu, a przede wszystkim z rosyjskimi siłami postępowymi.

Doświadczenie historii wykazało, jak głęboko słuszna i zbawienna dla losów naszego narodu była walka polskiego rewolucyjnego ruchu robotniczego o zacieśnienie bojowego sojuszu z siłami rewolucji rosyjskiej.

Dziś, w 35 rocznicę Października, ze szczególną czcią wspominamy naszych rodaków — żołnierzy Rewolucji Październikowej, którzy — wierni polskiej tradycji postępowej — bili się o wspólną sprawę polskiego i rosyjskiego narodu, o sprawę całej ludzkości. Przykładem i wzorem był dla nich towarzysz broni Lenina i Stalina, największy polski rewolucjonista — Feliks Dzierżyński.

Dumni jesteśmy z tego, że wśród wybitnych bojowników o zwycięstwo Października znaleźli się zasłużeni przywódcy i działacze polskiej klasy robotniczej: Julian Marchlewski, Bronisław Wesołowski, Karol Świerczewski, że wśród bojowników Wielkiego Października był dowódca naszego Ludowego Wojska, towarzysz Konstanty Rokossowski.

Prawdę o Październiku, o Związku Radzieckim nieśli w masy komuniści polscy, nieśli ją PPR-owcy w ponure dni okupacji hitlerowskiej. Prawda ta z całą siłą i wyrazistością odsłoniła się z chwilą wyzwolenia naszego kraju przez Armię Radziecką, gdy w wyniku zwycięstwa ZSRR nad faszyzmem hitlerowskim polskie masy pracujące zdobyły władzę, zaczęły świadomie kształtować losy swego kraju.

„*Prawdę o Rewolucji Październikowej* — mówi towarzysz Bierut — *poznają narody świata z doświadczeń i losów własnego kraju. Nie ma prawie takiego kraju, który by w przebiegu własnego rozwoju nie odczuł donosłych skutków rewolucji 1917 roku.*

Dla wielu jednak narodów — i w tej liczbie dla narodu polskiego — Rewolucja

(Dokończenie na str. 3)

Włodzimierz Majakowski

Oda do rewolucji

Tobie,
wyśmiana
ujadaniem baterii,
językami bagnetów
pokąsana ostro —
jak łachman postrzępiony
czerwonej materii
ody tryumfalne
„O"!
O zwierzęca!
O dziecinna!
O groszowa!
O straszna!
Jakim imieniem cię jeszcze nazwali?
Jaką ukażesz jutro swą twarz nam?
Smukłej budowli
czy kupy zwalisk?...
A jutro
święty
z swych kopuł hydry
błagalnie odtrąca wściekłą grę luf,
twoich sześciocalówek tępodziobe świdry
druzgocą tysiąclecia Kremlów.
Sława!
chrypi przed śmiercią sternik.
Gwizd syren trwogą cierpką ociekł.
Ty ślesz marynarzy
na tonący pancernik,
gdzie
zapomniany
miauczał kociak.
A potem
nocą wychodząc na łów —
czub zawadiacki na smagłym torsie —
kolbami siwych gnasz admirałów
głową w dół
z mostu w Helsingforsie.
Wczorajsze rany nim zdążysz przykryć,
już znowu tryska z nich krew czerwona.
Tobie —
mieszczańskie:
— bądź przeklęta po trzykroć! —
i moje,
poety,
— o bądź po trzykroć błogosławiona! —

SATYRA REWOLUCYJNA

„Październik. Brać czy nie
brać udziału?
Takie pytanie dla mnie
nie istniało.
Moja rewolucja. Poszedłem
do Smolnego.
Robiłem. Wszystko, co
popadło!"

To szczere, prawdziwie bolszewickie wyznanie wyszło spod pióra Włodzimierza Majakowskiego w historycznych chwilach, kiedy nad stolicą carów grzmiały salwy „Aurory" i otwierały nową, wspaniałą erę w historii świata, w dziejach ludzkości. „Moja rewolucja!" — woła Majakowski i czyni ze słowa poetyckiego nieznany dotąd w dziejach literatury olbrzymi oręż agitacyjny. Piewca Rewolucji Październikowej głosi jej wielkość, popularyzuje jej hasła w wierszach. Wzywa do walki, budzi nadzieje.

...Za górą klęsk błyszczą zorze,
słoneczny kraj czeka nowy,
za głód, za śmierci morze
niech dudni nasz krok milionowy...

Genialny poeta-agitator korzysta z wielorakiej broni poetyckiej. Pisze wiersze-manifesty, „agitki", wezwania i apele, rymowane slogany, a w walce z wrogiem wewnętrznym i imperializmem, który podjął interwencję, stosuje ostrą satyrę.

Satyra rewolucyjna Majakowskiego to szybkostrzelny karabin w rękach proletariatu. Zrymowane hasła, czastuszki-przysłowia, agitacyjne krótkie zawołania biły wroga, ośmieszały go, mobilizowały masy robotnicze do ostatecznego zwycięstwa.

Wtrajaj jarząbki,
żryj ananasy!
Dla burżuazji
kończą się
czasy!

Satyra rewolucyjna Majakowskiego przy celności środków posiadała zawsze bojową, bolszewicką treść. Żart służył rewolucji, bił wroga klasowego.

Dla skuteczniejszej walki z kontrrewolucją Majakowski oddaje swoje pióro na usługi „Rosta" - tak nazywał się dawniej TASS. Od października 1919 r. do lutego 1922 r. genialny poeta własnoręcznie wykonał w agencji „Rosta" tysiące plakatów i ulotnych satyrycznych wierszy oraz haseł. Agitacyjne plakaty z tekstem Majakowskiego wystawiano w witrynach sklepów. Wedle samego Majakowskiego uzbierało się tych tekstów tyle, że mogłyby stanowić drugie dzieła zebrane autora wiersza „Lewą marsz". We wspomnieniach Majakowski opisał, w jakich warunkach powstawała jego satyra, owe słynne „Okna Rosta": „Rysowaliśmy czasem dnie i noce. Często nie dosypialiśmy. Żeby nie przespać, kładliśmy pod głowę szczapkę drzewa. W takich warunkach wykonywaliśmy „Okna Rosta", które wtedy częściowo zastępowały gazety i pisma. Pisaliśmy na aktualne tematy dnia, żeby dziś lub jutro nasza praca przynosiła konkretny pożytek". Majakowski wydał później te satyry pt. „Groźny śmiech".

Satyra rewolucyjna Majakowskiego spełniła ogromną rolę w walce o utrwalenie władzy radzieckiej, a i dziś, mimo upływu 35 lat, stanowi bojowy arsenał poetyckiej broni, pomoc i drogowskaz dla narodów, zmagających się z uciskiem imperializmu.

GRZEGORZ TIMOFIEJEW

1. Towarzysze! Czemu to
w Europie
Dotąd nie ma Rad,
A burżuje są przy władzy?

2. Bo się robotników
Uczepili mieńszewicy
reformiści.

3. Taki całą furę naobieca
robotnikom,
A naprawdę to przyjaciel
dla burżuja szczery.

4. Zapamiętajcie towarzysze,
Że jedyna wasza
Robotnicza partia,
to komuniści!

(„Okna Rosta" — rysunki i teksty W. Majakowskiego).

Nim nie umocni się sztandar czerwony
Nie wolno rzucić nam broni

Orzech i złoty jest, i piękny, lecz zmartwienie,
Bo dla burżuja nazbyt ciężki do zgryzienia.

Towarzysze! Baczcie,
by nie paść
W paszczy tej przepaść.
By się nam nigdy to
Nie przydarzyło,
Zjednoczymy się,
Władzę Rad umocnimy!

„Okna Rosta" — rysunki i teksty W. Majakowskiego.

Wsiewołod Wiszniewski

Niezapomniany rok 1919

Rok 1919. Młoda Republika Rad otoczona ze wszystkich stron przez wrogów. Kołczak na wschodzie, Judenicz na północo-zachodzie, Denikin na południu zagrażają istnieniu Republiki od wewnątrz. Ententa po ogłoszeniu blokady Kraju Rad wspiera zbrojnie kontrrewolucję od zewnątrz. Bohaterska partia Lenina - Stalina prowadzi robotników i chłopów do walki o ocalenie ojczyzny.

Latem 1919 roku wróg rzuca poważne siły na Piotrogród. W dwóch fortach pod Piotrogrodem — bunt przeciwko Władzy Radzieckiej. W sztabie frontu piotrogrodzkiego — spisek kontrrewolucyjny. Komitet Centralny partii deleguje do Piotrogrodu towarzysza Stalina. Bohaterski proletariat Piotrogrodu, dowodzony przez towarzysza Stalina, własną piersią osłania pierwsze miasto rewolucji. Wróg zostaje przepędzony.

Na kanwie tych wydarzeń osnuta jest sztuka Wsiewołoda Wiszniewskiego, której początkowy fragment zamieszczamy poniżej. Sztuka, którą w związku z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej wystawia łódzki Państwowy Teatr Nowy, wiernie oddaje patos tamtych wielkich dni, kiedy towarzysz Stalin, genialny strateg rewolucji, kieruje osobiście bohaterską obroną Piotrogrodu, kiedy Armia Czerwona, armia państwa robotników i chłopów, raz po raz zadaje ciosy kontrrewolucji i interwencji imperialistycznej.

* * *

SEKRETARKA

— Wzywaliście towarzysza Stalina. Już przyszedł.

LENIN

— Proście, proście, czekałem na niego...

— Bardzo, bardzo chciałem się z wami zobaczyć, towarzyszu Stalin. Witam was. Proszę, siadajcie. Już od kilku dni chciałem się z wami naradzić o tym, co mnie niepokoi. Wydaje mi się, że republika znalazła się znowu w niebezpiecznej sytuacji. Na frontach zanosi się znów na coś poważnego... Siadajcie, proszę... a więc... Przekonuję się coraz bardziej, że nasza Rada Wojskowa pracuje źle... O koncentracji sił Kołczaka uprzedziła nas późno, niedopuszczalnie późno. Kołczak rozgromił po kolei trzecią, drugą, a następnie piątą armię. A nas „uspokajano". Wiemy wszyscy, co z tego wynikło... Ta sama historia powtarza się teraz z Denikinem — i obawiam się, że coś podobnego może powtórzyć się również pod Pitrem.

STALIN

— Podzielam całkowicie wasze obawy.

LENIN

— Rewolucyjna Rada Wojenna uspokaja. To widocznie jest taka metoda, nawyk... uspokajać, wciąż uspokajać. To zła taktyka. „Zabawa w spokój"...

STALIN

— Która idzie w parze z atakami histerii Trockiego.

LENIN

— A w rzeczywistości zastój, nieomal rozkład. Mianują nieodpowiednich dowódców.

STALIN

— Albo popierają plotkarzy, lub świadomych zdrajców.

Scena z filmu „Niezapomniany rok 1919".

LENIN

— Stąd niepowodzenia, biją nas... Na południu sytuacja niepomyślna. Denikin przerwał front... A oni posyłają do Centralnego Komitetu obietnice, schematy, rysuneczki — zapominają o przeciwniku. Naczelny dowódca przysłał następującą wiadomość: „Na południu wojna przybiera obrót niekorzystny dla nas. Front Ukraiński nie mógł wykonać swego zadania wskutek braku wojsk..."

STALIN

— A co naczelny dowódca (Trocki) komunikuje o froncie północno - zachodnim, o Pitrze?

LENIN

— O Pitrze nie wspomina ani słowem. Powiada tylko, że ugrupowania Zachodniego Frontu okazały się nic nie warte.

STALIN

— Moim zdaniem, to nie wojska są nic nie warte, lecz autor tego komunikatu, naczelny dowódca...

LENIN

— Tak, tak. Jestem przekonany, że tej wiosny Ententa znów zacznie atakować. Chcą z nami stoczyć „ostatni bój", chwycić nas za gardło... Krążą już wieści o wspólnej wyprawie czternastu państw. Nie ulega wątpliwości, że jest to plan dokładnie przemyślany i zatwierdzony w Paryżu lub Londynie. To są inspiracje i plany Churchilla. A nasi „działacze" w takiej chwili przysyłają schematy, rysuneczki, obietnice... Na jedno chciałbym zwrócić szczególną uwagę: nieprzyjaciel coraz silniej działa od wewnątrz: olbrzymie spiski — mówiłem już o tym Dzierżyńskiemu — wzmogła się działalność zagranicznych agentów, wzmogły się bunty kułaków, coraz częściej powtarzają się wypadki wysadzania pociągów w powietrze... Na dodatek głód... W Pitrze naprawdę ciężko... Tyfus plamisty... Oto, co piszą do mnie Putiłowcy.

STALIN

— Piszą śmiało i mają rację. Znam niektórych autorów tego listu.

LENIN

— A nas wciąż uspokajają lub zapowiadają, że będzie jeszcze gorzej... A niech to diabli... W Pitrze gromadzą się byli oficerowie, byli obszarnicy, wędrówki przez granicę... Kto tam pilnuje porządku? W czasie wojny takie zaniedbania są zbrodnicze i zgubne... Schematy, rysuneczki... Mosty wylatują w powietrze, wieże ciśnień — a oni rysują. Albo skarżą się, że oddali już wszystkie siły i nic więcej dać nie mogą. I to ma być Piter? Siedzą tam... Józefie Wissarionowiczu, jeżeli trzeba będzie, zamkniemy na dwa, trzy, cztery miesiące wszystkie urzędy, wszystko, co nie jest niezbędne, przeprowadzimy masową mobilizację komunistów, robotników, a damy ludzi na front. Odeprzemy wroga.

STALIN

— Zgadzam się całkowicie z tymi wnioskami. Chciałbym jeszcze coś dorzucić na temat Piotrogrodu.

LENIN

— Tak, tak... Z Piotrogrodu nie wolno oka spuścić. Tego miasta nie można oddać pod żadnym pozorem. Proszę. Słucham.

STALIN

— Tamtejsze dowództwo nie rozumie czy też nie chce tego zrozumieć. Północno - zachodni korpus białogwardyjski zadał nam, pod osłoną angielską, kilka uderzeń od strony morza, a w Piotrogrodzie zareagowali na to dezorganizacją, nawet panikarstwem, dali „dyrektywę" ewakuacji miasta. Mało tego, wydali drugą „dyrektywę" — zatopienia okrętów Floty Bałtyckiej.

LENIN

— To zbrodnia. Przepraszam. (Do sekretarki). Piszcie: „Piotrogród. Smolny. Robotniczo - Chłopska Rada Obrony żąda wyczerpującej odpowiedzi, na jakiej podstawie postanowiono przeprowadzić ewakuację Piotrogrodu? Kto i dlaczego wydał zarządzenie o zatopieniu okrętów?" To wszystko.

SEKRETARKA

— Z waszym podpisem?

LENIN

— Tak... Wysłać natychmiast. Co za książęta udzielni: chcę — wyjeżdżam, chcę — odstępuję, chcę — zatapiam flotę. Czy istnieje dla nich Centralny Komitet, czy istnieje rząd? Skończymy z tą samowolą. Takie nastroje trzeba zdusić, i to z całą stanowczością. W tej sprawie liczymy na was, towarzyszu Stalin. Wy znacie sprawy piotrogrodzkie...

STALIN

— W miarę możności, Włodzimierzu Iljiczu.

LENIN

— Proszę, przedstawcie mi wasz pogląd na sytuację w Pitrze i waszą ocenę sytuacji wojskowej i politycznej na froncie piotrogrodzkim.

STALIN

— Nieprzyjaciel zamierza okrążyć Piotrogród. Przypuszczalny kierunek uderzeń: z odcinka Jezior — obejście od wschodu, z Przesmyku Karelskiego — uderzenie od północy, z bliska, z odległości około trzydziestu kilometrów od miasta. Odcinek Narwy — uderzenie z zachodu na Gatczynę, Krasnoje Sieło, Tosno. Cel: przecięcie linii Kolei Październikowej. Od strony morza należy liczyć się z uderzeniem Anglików na Kronsztadt oraz desant... Ponadto istnieje możliwość uderzenia od Pskowa na Dno — Bołogoje. Za najbardziej niebezpieczny uważam odcinek Narwy. Północno - zachodni korpus białogwardyjski, wsparty przez eskadrę angielską i białych Estończyków, rozpoczął natarcie przed czterema dniami...

LENIN

— Józefie Wissarionowiczu, w imieniu Centralnego Komitetu udacie się na front piotrogrodzki.

STALIN

— Jestem gotów wykonać polecenie partii.

LENIN

— Chwileczkę... Przygotujemy mandat dla towarzysza Stalina.

SEKRETARKA

— Słucham, notuję, Włodzimierzu Iljiczu.

LENIN

— Na blankiecie Rady Komisarzy Ludowych. 17 maja 1919 roku. „Robotniczo-Chłopska Rada Obrony deleguje swego członka, członka Centralnego Komitetu Komunistycznej Partii Rosji, członka Prezydium Wszechrosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego Rady Delegatów Robotniczych, Chłopskich i Żołnierskich, Józefa Wissarionowicza Stalina, do Piotrogrodu i na inne odcinki frontu zachodniego... w celu podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w związku z sytuacją, jaka wytworzyła się na froncie zachodnim... Wszystkie zarządzenia towarzysza Stalina są obowiązujące dla wszystkich instytucji i urzędów, znajdujących się w rejonie frontu zachodniego". Tak. Należy ugruntować wasze doświadczenia z Carycyna i Permu... „Towarzysz Stalin jest upoważniony do działania w imieniu Rady Obrony, do usuwania ze stanowisk i stawiania przed Sądem Wojenno-Rewolucyjnego Trybunału wszystkich osób urzędowych winnych wykroczeń..." Czy macie coś do uzupełnienia, towarzyszu Stalin?

STALIN

— Nie, ten dokument jest wystarczający.

LENIN

(do sekretarki)

— Proszę to natychmiast przepisać na maszynie i dać mi do podpisu.

SEKRETARKA

— Zaraz przepiszę i przyniosę, Włodzimierzu Iljiczu.

LENIN

— Teraz my będziemy ich „uspokajać". Poślemy im nasz rysuneczek i pokażemy nasz schemat.

Głos Tygodnia

Słyszałem Lenina...

Wybuch Rewolucji Październikowej zastał mnie w Odessie. Miałem już wtedy za sobą wiele lat pracy w ruchu rewolucyjnym, a od roku 1917 byłem członkiem partii bolszewików. Toteż zgłosiłem się natychmiast do Trybunału Rewolucyjnego, gdzie pracowałem w charakterze komendanta. Wrzenie rewolucyjne w Odessie było ogromne. Ulicami przeciągały tysiączne tłumy demonstrantów, robotników i marynarzy floty czarnomorskiej.

Na barykadach walczono z kontrrewolucją.

W następnych latach pracowałem w Okręgowym Biurze Kontroli Państwa. Jako Polak, szczególnie ciężko przeżywałem wypadki 1920 roku. Wstyd mi było, że wśród interwentów, którzy napadli na Związek Radziecki, znalazła się Polska jaśnie panów. Starałem się swoją pracą pomóc Armii Czerwonej, która bijąc wojska Piłsudskiego niosła wyzwolenie moim towarzyszom w kraju. Bo ja przecież urodziłem się i mieszkałem długie lata w Łodzi, na Bałutach.

Pewnego dnia, w sierpniu 1920 r., sekretarz Komitetu Odesskiego Partii zawiadomił mnie, że jestem wezwany do Moskwy. Pojechałem wraz z całą grupą Polaków. W Moskwie zgłosiliśmy się do Rady Komisarzy Ludowych, gdzie powiedziano nam, że następnego dnia będziemy uczestniczyć w zebraniu. Na tym zebraniu widziałem i słyszałem Lenina. Lenin w serdecznych słowach zwrócił się do wszystkich Polaków. Pamiętam, że Lenin mówił o interwencji, o solidarności międzynarodowej i wspólnych interesach rosyjskiego i polskiego proletariatu, mówił, że słuszna sprawa zwycięży. Pamiętam, że były to słowa proste, ciepłe i serdeczne, słowa bliskiego przyjaciela. To nas ośmieliło i po skończeniu przemówienia podeszliśmy do Lenina i nawet ja też mogłem z Nim kilka słów zamienić. Lenin pytał nas o wszystko — o pracę, o nasze rodziny oraz o to, skąd jesteśmy. Poszliśmy następnie razem z Nim do stołówki. Nie było tam luksusu, bo ciężkie to były czasy. Głód panował w kraju i nawet w tej stołówce każdy dostał tylko swoją wyznaczoną porcję chleba i herbaty. Lenin jadł z nami. Jego przydział był taki sam jak nasz.

Od tego czasu minęły trzydzieści dwa lata. I kiedy dziś opowiadam o tych czasach swoim dzieciom, przypomina mi się zawsze postać Wielkiego Lenina. Widzę Go, prostego i serdecznego w tej stołówce, jak trzyma w ręku kromkę czarnego chleba i mówi z nami o naszym życiu.

JÓZEF WAJRYCH
uczestnik Rewolucji Październikowej

Teatr w Nowej Kachowce.
(Do artykułu poniżej)

Pięciomilowe kroki Kraju Rad

Kiedy Rewolucja Październikowa odniosła zwycięstwo, młode państwo radzieckie odziedziczyło po caracie, po wojnie domowej i walce z interwentami — zniszczenia, biedę, ciemnotę i zacofanie. Wydźwignąć kraj z ruiny i upadku, odbudować go i poprowadzić zwycięsko do rozkwitu — oto zadania, jakie postawiła przed bohaterskim narodem radzieckim jego okryta chwałą awangarda — partia Lenina - Stalina. W najcięższych warunkach, gdy wyczerpany walką naród borykał się z niespotykanymi trudnościami, wyznaczali komuniści drogę marszu do socjalizmu.

Już IX Zjazd partii (w marcu 1920 r.) ustalił plan odbudowy zniszczonej gospodarki, w którym najważniejsze miejsce zajmowała sprawa elektryfikacji całej gospodarki narodowej — późniejszy słynny leninowski GOELRO. „Ludzie... — pisze Aleksy Tołstoj w „Drodze przez mękę" o Zjeździe — którzy mieli w kieszeniach wojskowych płaszczy i przestrzelonych bekiesz po garści owsa, wydanego dziś zamiast chleba, z zapartym tchem słuchali o oszałamiających, lecz możliwych do urzeczywistnienia perspektywach rewolucji, wchodzącej na drogę twórczości..."

„Poranek naszej Ojczyzny". Obraz F. Szurpina.

ZSRR likwiduje odwieczne zacofanie

Tak było w roku 1920. W dziewięć lat później, w kwietniu 1929 r., XVI Konferencja Partyjna uchwaliła pierwszą pięciolatkę. Odrzucono wszelkie kapitulanckie teoryjki, przystąpiono do forsownego uprzemysłowienia ZSRR. Dawna ciemna, zaco-

fana feudalno-kapitalistyczna Rosja zaczęła przemieniać się w kraj przodującej techniki. W swym przemówieniu w XII rocznicę Października towarzysz Stalin powiedział: „Posuwamy się całą parą po drodze uprzemysłowienia ku socjalizmowi pozostawiając w tyle nasze odwieczne „rassiejskoje" zacofanie. Stajemy się krajem metalu, krajem automobilizacji, krajem traktoryzacji. I gdy posadzimy ZSRR na automobil, a chłopa na traktor — wtedy niechaj spróbują nas dogonić szanowni kapitaliści, chełpiący się swoją „cywilizacją". Zobaczymy jeszcze, które kraje będzie można wówczas „zaliczyć" do zacofanych, które zaś do przodujących".

Tymczasem pisma burżuazyjne prześcigały się w szkalowaniu Związku Radzieckiego, zgodnie krzycząc o rzekomej „utopijności" pięciolatki.

„New Jork Times" z 1932 r. tak oto określał realność planu: „Pięcioletni plan uprzemysłowienia, który postawił sobie za cel rzucenie wyzwania poczuciu proporcji, który dąży do tego celu — bez względu na koszty — jak często z dumą chwaliła się Moskwa, nie jest w rzeczywistości planem. Jest fantazją".

Nie „fantazja" a — rzeczywistość

I ten właśnie plan, określany przez burżuazyjnych ekonomistów jako „fantazja", dzięki geniuszowi Stalina, dzięki klasie robotniczej i jej przodującej sile — partii, został wykonany w 4 lata.

ZSRR z kraju wybitnie rolniczego, słabego, zależnego od państw kapitalistycznych przekształcił się w państwo nowoczesnej techniki, w państwo przemysłowe i samodzielne. Wyparte zostały elementy kapitalistyczne. Rozszerzone zostały formy gospodarki socjalistycznej. Została jednocześnie stworzona baza dla reorganizacji transportu i rolnictwa — dla całkowitego objęcia rolnictwa ramami gospodarki socjalistycznej. Ponad 60 procent gospodarstw wiejskich zorganizowało się w kołchozy, kapitaliści wiejscy jako klasa społeczna zostali rozbici. W całej gospodarce szala zwycięstwa przechyliła się na stronę socjalizmu.

Masy pracujące ZSRR ogarnął entuzjazm pracy. Szeroko rozwinął się wspaniały ruch socjalistycznego współzawodnictwa. „Historia nie znała jeszcze takiego olbrzymiego rozmachu nowego budownictwa przemysłowego...— czytamy w „Krótkim Kursie Historii WKP(b)" — nie znała jeszcze takiego bohaterstwa pracy milionowych mas klasy robotniczej... Chłopi tym razem nie pozostawali w tyle za robotnikami. Na wsi również rozwijać się zaczął niezwykły entuzjazm pracy mas chłopskich budujących kołchozy".

Rośnie przodujący kraj przemysłu, rolnictwa i kultury

Pierwszy plan pięcioletni stworzył bazę, dzięki której rozmach budownictwa socjalistycznego w ZSRR mógł przyjąć jeszcze wspanialsze rozmiary. Uchwalony na XVII Zjeździe partii następny plan, obejmujący lata 1933 — 1937, stawia sobie za cel całkowite zlikwidowanie podziału społeczeństwa na wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych oraz stworzenie nowoczesnej bazy technicznej dla wszystkich gałęzi gospodarki narodowej. Ustalony został program budowy zakładów produkcji maszyn, samochodów, parowozów, kauczuku syntetycznego, samolotów. Kraj Rad zaczęły przecinać nowe magistrale kolejowe i drogowe (Moskwa — Chabarowsk, Moskwa — Tyflis itd.), nowe kanały (Białomorski, system Marinski i in.). Tak samo jak w pierwszym planie decydującą uwagę poświęcono produkcji środków produkcji.

Wraz z przebudową przemysłu i rolnictwa zmieniał się człowiek. Partia rozwijała szeroką działalność ideowo-wychowawczą, likwidując przeżytki i pozostałości kapitalizmu w świadomości ludzi, podnosząc znaczenie socjalistycznego stosunku do pracy i własności społecznej. Jednocześnie przygotowywano nowe kadry techniczne zdolne kierować szybko rosnącą nową techniką.

Mimo gigantyczności zadań, jakie stawiał II plan pięcioletni, wykonany on został w cztery lata i trzy miesiące. Ogólna produkcja przemysłu wzrosła w roku 1937 do 95,5 miliardów rubli w cenach z 1926-7 roku, czyli o 220,6 proc. w porównaniu z rokiem 1932, zaś roczny przyrost produkcji przemysłowej wynosił 17,1 proc. W wyniku mechanizacji rolnictwa zbiory zbóż podniosły się o 74 proc. w porównaniu z r. 1932, bawełny — o 200 proc. itd. W r. 1937 80 proc. całej produkcji pochodziło z przedsiębiorstw całkowicie nowych, albo gruntownie przebudowanych.

„Można bez przesady powiedzieć — mówił w r. 1939 towarzysz Stalin na XVIII Zjeździe WKP(b) — że z punktu widzenia techniki produkcji, z punktu widzenia nasycania przemysłu i rolnictwa nową techniką kraj nasz jest najbardziej przodującym w porównaniu ze wszystkimi innymi krajami, w których stare urządzenia techniczne i maszyny są dla produkcji kulą u nogi i hamują zastosowanie nowej techniki".

Wraz z rozwojem techniki rozwijała się kultura, nauka, oświata. Jeśli w roku 1914 do szkół początkowych i średnich uczęszczało zaledwie 8 milionów dzieci, to w latach 1936-7 liczba ich wzrosła do 28 milionów. W szkołach wyższych ilość studentów podniosła się ze 112 tys. do 542 tys. Twórcza rewolucja objęła wszystkie dziedziny życia.

Socjalizm zbudowany

Wykonując drugą pięciolatkę naród radziecki w zasadzie zbudował socjalizm, ale pełne zakończenie budowy społeczeństwa socjalistycznego przewidywała dopiero trzecia pięciolatka, obejmująca lata 1938—1942, zatwierdzona przez XVIII Zjazd partii. Towarzysz Stalin mówił wówczas: „Prześcignęliśmy najważniejsze kraje kapitalistyczne pod względem techniki produkcji i tempa rozwoju przemysłu. To bardzo dobrze. Ale tego nie dość. Należy prześcignąć je również pod względem ekonomicznym. Możemy to uczynić i musimy to uczynić". Zadanie prześcignięcia pod względem ekonomicznym krajów kapitalistycznych towarzysz Stalin uważał za realne w przeciągu 10—15 lat. Wykonanie trzeciego planu pięcioletniego mogło więc poważnie przyczynić się do realizacji stalinowskiej myśli. W ciągu 3 i pół lat pokojowej realizacji planu wartość produkcji przemysłowej wzrosła z 95,5 miliarda rubli w r. 1937 do 138,5 miliarda w r. 1940, a zatem o 45 proc. Produkcja przemysłu ciężkiego wzrosła o 52 proc., pomyślnie rozwijało się rolnictwo i transport.

Powojenna odbudowa i rozbudowa

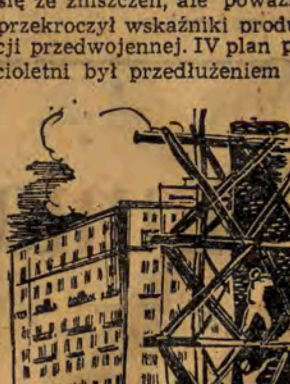
Zdradziecka napaść hitlerowskich Niemiec przerwała pokojowe budownictwo ZSRR. Cały wysiłek narodu radzieckiego skierował się na pokonanie wroga, na rozgromienie zbrodniczego faszyzmu.

Naród radziecki, wychowany przez Lenina i Stalina, wykazał w tej walce hart, zwartość i bohaterstwo, jakich nie znała historia. Pod wodzą Stalina rozbił on największą potęgę wojskową, jaką świat kapitalistyczny kiedykolwiek rozporządzał, i zatknął sztandar zwycięstwa na gruzach Berlina. Wyzwolił narody Europy, jak również sam naród niemiecki od hitlerowskiego barbarzyństwa.

Po odniesieniu tego epokowego zwycięstwa narody radzieckie przystąpiły do odbudowy i dalszej rozbudowy gospodarki socjalistycznej. Zadania te uwzględnione zostały w IV planie pięcioletnim, obejmującym lata 1946—1950. Plan ten stawiał sobie za cel odbudowę i rozwój przemysłu ciężkiego i transportu, podniesienie produkcji rolniczej i środków spożycia, wszechstronny rozwój nauki, jak *również wzrost potencjału obronnego kraju.*

Most do komunizmu

Naród radziecki nie tylko zwycięsko odbudował się ze zniszczeń, ale poważnie przekroczył wskaźniki produkcji przedwojennej. IV plan pięcioletni był przedłużeniem li-

nii poprzednich stalinowskich pięciolatek, konsekwentnej linii rozwoju socjalistycznego państwa, kroczącego zwycięsko do komunizmu.

Tempo budownictwa w ZSRR coraz bardziej przybiera na sile. W coraz wyższym stopniu praca człowieka zastępowana jest pracą maszyn. Potężne kombajny wkroczyły na radzieckie pola. Kroczące ekskawatory, kopaczki i spychacze czynią pracę robotnika nieporównanie lżejszą i wydajniejszą. Społeczeństwo socjalistyczne wkroczyło w nowy okres jeszcze szybszego, jeszcze wspanialszego niż dotychczas rozwoju.

Zjazd, który ukazał perspektywę komunistycznego *jutra*

Historyczny XIX Zjazd partii, który podsumował osiągnięcia Kraju Rad od XVIII Zjazdu, wytyczył dalszą drogę marszu naprzód.

Piąty stalinowski plan pięcioletni obejmuje lata 1951—1955. Rozmach tego planu jest nieporównanie większy od poprzednich pięciolatek. Zakłada on takie wskaźniki wzrostu, jakie nigdy przedtem nie były znane. W wyniku realizacji V planu pięcioletniego w ZSRR, produkcja przemysłowa wzrośnie o 70 proc. w stosunku do roku 1950 — co oznacza trzykrotne przekroczenie poziomu przedwojennego. W poszczególnych gałęziach przemysłu produkcja wzrośnie w stosunku do roku 1950: stali o 62 proc., energii elektrycznej o 80 proc., ropy naftowej o 85 proc., węgla o 43 proc., przemysłu lekkiego i spożywczego o 70 proc. itd.

Nowy plan pięcioletni przewiduje zmechanizowanie wszystkich robót ciężkich i pracochłonnych. Przewiduje budowę nowych wielkich elektrowni wodnych, Kujbyszewskiej i Stalingradzkiej na Wołdze, Kachowskiej na Dnieprze, Kamskiej i Gorkowskiej, Mingeczaurskiej, Ust-Kamieniogórskiej, Czeboksarskiej, Wotkińskiej i innych. Dostarczą one taniej energii elektrycznej dla przemysłu i rolnictwa. Kołchozowe i sowchozowe pola użyźniać będą elektryczne traktory.

Przyroda będzie ujarzmiona

W okresie V planu pięcioletniego powstaną nowe wielkie kanały. Obok zbudowanego już kanału *Wołga - Don* im. Lenina, Kanał Południowo Ukraiński, Kanał Północno Krymski, *Główny* Kanał Turkmeński, wraz z *całymi* systemami kanałów przyległych zmienią oblicze *pustynnych* i nawiedzanych posuchą obszarów. Ożyją martwe *piaski pustyni* Kara-Kum, zakwitnie na nich bujne życie. To życie da im człowiek radziecki, który coraz bardziej opanowuje żywiołowe *siły* przyrody i ich działanie wykorzystuje dla swoich potrzeb.

Powstaną potężne urządzenia zraszające i nawadniające, które ze stepu Kulundyńskiego uczynią kwitnący ogród. Będą prowadzone prace nad budową systemów irygacyjnych w dorzeczach Syr-Darii, Zerawszanu w Kaszka-Darii i w wielu innych *miejscowościach.*

Człowiek radziecki zmusi nieurodzajne piaski do wydawania obfitych plonów. Ochronne pasy leśne zabezpieczą *je od złych wiatrów*, a woda *ujarzmionych* rzek, która zmieni swe koryta, zawróci swój bieg, napoi łaknącą ziemię do syta. Rozkwitną pomarańczowe sady i winnice. Biel *kwiatu bawełny pokryje* pola. Zostaną *stworzone* warunki przejścia do wyższej fazy ustroju — do komunizmu, w którym człowiek będzie mógł zaspokoić wszystkie swoje potrzeby.

Wszystko dla człowieka, wszystko dla pokoju

Wraz ze wzrostem produkcji przemysłowej i rolniczej rósł będzie dobrobyt ludzi radzieckich. Zwycięskie wykonanie 4 stalinowskich pięciolatek już pozwoliło na kilkakrotną obniżkę cen, dzięki czemu wybitnie wzrosły realne płace, podniosła się stopa życiowa mas. V plan pięcioletni przewiduje wzrost realnych zarobków co najmniej o 35 proc. dla robotników i pracowników umysłowych, dla kołchoźników zaś o 40 proc. Każdy człowiek w mieście zapewnione mieć będzie średnie wykształcenie. W następnej pięciolatce przejdzie się do powszechnego nauczania średniego.

Te wszystkie osiągnięcia są dziełem ludzi radzieckich, realizujących zadania zawarte w genialnych stalinowskich pięciolatkach. Tow. Malenkow w swym referacie na XIX Zjeździe stwierdził: „Komunizm powstaje jako rezultat świadomego twórczego wysiłku milionowych rzesz ludu pracującego. Teoria samorzutnego rozwoju i żywiołowości jest całkowicie obca całemu ekonomicznemu ustrojowi socjalizmu". Słowa te charakteryzują najbardziej jasno znaczenie planów w gospodarce socjalistycznej.

Właśnie świadoma dążność ludzi radzieckich do zbudowania lepszego życia ujęta w państwowe plany gospodarcze przyniosła im tak wspaniałe sukcesy.

Związek Radziecki posiada dziś wszystkie dane, by w pełni zbudować społeczeństwo komunistyczne. Daleko w tyle pozostało „rassiejskoje" zacofanie. Tak daleko, że nie ujrzysz go wcale. Otwarła się natomiast perspektywa, która przybliża się nieustannie, perspektywa komunizmu. Wykonanie V planu pięcioletniego zbliży ją jeszcze bardziej, pozwoli dotknąć jej ręką.

Z. ŚNIECIKOWSKI

M. Matusowski

Mapa pięciolatki

Nasz Wódz, nad mapą stojąc pięciolatki,
Patrzy w ojczyzny przyszłe dni spokojny
I kreśli na niej strzałki i notatki,
Jak na żołnierskiej mapie podczas wojny.

W mgle przedświtowej śpią ojczyste łany,
On wzrokiem w lata nadchodzące wnika:
Tu oto trysną naftowe fontanny,
A tam na stepie wyrośnie fabryka.

A tutaj droga, jak rzeka, popłynie,
Przebiwszy śnieżne góry korytarzem,
A tam znów kanał, zwilżając pustynię,
Wodom dwóch jezior w jedną zlać się każe.

Przy piecu hutnik trudzi się uparcie,
Wiertacze w twardą skałę się wrąbali
I oto, główne szykując natarcie,
Czerwoną strzałką oznacza je Stalin.

Tu rzeka nową drogę dla się zyska,
Żeby bez przeszkód zaszumieć cudownie,
A tu wyrosną domy z popieliska,
Stokroć piękniejsze niż dawne budowle.

Budowniczowie nowi przyjdą tutaj,
Tu sad zaszumi zielenią radosną,
Tutaj zapłoną błękity nad hutą,
Jak od armatnich wiwatów nad Moskwą.

Im wyższe mury, tym trudniejsza praca,
I więcej w planach naszych dni natchnienia,
Tym będzie nasza ojczyzna bogatsza,
Tym potężniejsza będzie nasza ziemia.

Jak w dni wojenne porywał nas atak,
Tak dziś porywa nas budowa piękna
I jest jak żywa pięciolatki mapa,
Gdy ją szkicuje stalinowska ręka.

z rosyjskiego przełożył
WŁODZIMIERZ SŁOBODNIK

Nowe miasta ZSRR

W dyrektywach XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w sprawie nowego planu pięcioletniego ZSRR wiele miejsca poświęcono budownictwu mieszkaniowemu, budowie i przebudowie miast i osiedli robotniczych.

W myśl tego planu, który znajduje się już w stadium realizacji, w samej tylko strefie wielkich budowli komunizmu — na Wołdze i Dnieprze oraz na trasie Głównego Kanału Turkmeńskiego — powstają dziesiątki nowych miast i osiedli typu miejskiego.

Panorama nowego Stalingradu.

Ostatnio Państwowy Instytut Projektowania Miast („Giprogor") opracował plan zabudowy centralnej części Stalingradu oraz strefy Stalingradzkiej Elektrowni Wodnej.

W centralnej części Stalingradu wybuduje się wieżowiec Domu Rad; na placu przed Domem Rad stanie wielki pomnik Józefa Stalina. Wiele nowych domów wzniesie się na Placu Poległych i w Alei Bohaterów. Przewidziano też zbudowanie szeregu 4—5-piętrowych bloków mieszkalnych w strefie Wołżańsko - Dońskiego Kanału Żeglownego im. Lenina.

Tuż przy Stalingradzkiej Elektrowni Wodnej, na lewym brzegu Wołgi, buduje się miasto Wołżskij. W mieście tym, którego fundamenty założono dopiero przed rokiem, już mieszkają i pracują budowniczowie elektrowni wodnej i kanału; w najbliższej przyszłości zamieszkają tu jeszcze dziesiątki tysięcy ludzi.

Na prawym brzegu Wołgi, w pobliżu tamy przyszłej elektrowni wodnej, powstaje osiedle typu miejskiego dla pracowników przyszłej elektrowni wodnej. Mieszkańcy tego malowniczego osiedla będą mieli wspaniały widok na Morze Stalingradzkie, tamę i elektrownię wodną.

Nowe osiedla typu miejskiego — Żigulewsk, Komsomolsk i Szluzowoj — powstają w strefie Elektrowni Kujbyszewskiej. W pobliżu przyszłej tamy wybuduje się duże miasto — Nowy Stawropol. Oprócz personelu technicznego, stanowiącego obsługę tamy, zamieszkają w nim również mieszkańcy osiedli, które zostaną zatopione w związku z utworzeniem Morza Kujbyszewskiego.

Centralne dzielnice Nowego Stawropola, Żigulewska, Komsomolska i Szluzowoja zabuduje się 4—5-piętrowymi domami mieszkalnymi, według standaryzowanych projektów. Podobne osiedla typu miejskiego stworzy się także w rejonach budowy Gorkowskiej i Kamskiej elektrowni wodnych, przy czym w okolicach tej ostatniej powstać mają aż cztery nowe miasta.

Wiele uwagi poświęca się też w ZSRR sprawie rekonstrukcji starych miast rosyjskich; opracowano m. in. projekty zabudowy Smoleńska, Kalinina, Władimira, Krasnodaru, Nowgorodu, Sewastopola i innych.

Uchwały XIX Zjazdu partii wysuwają m. in. postulat, aby „zapewnić lepsze geograficzne rozmieszczenie budowy przedsiębiorstw państwowych w nowej pięciolatce, mając na uwadze dalsze przybliżenie przemysłu do źródeł surowców i paliwa w celu zlikwidowania nieracjonalnych i nadmiernie dalekich przewozów".

Realizacja tego postulatu pociągnie za sobą powstanie wielu nowych miast i osiedli przemysłowych. Wyrosną więc nowoczesne miasta w rejonach węglowych, w rejonach wydobycia i przeróbki rudy żelaznej i metali kolorowych, w rejonach wydobycia ropy naftowej oraz eksploatacji najtańszego źródła energii elektrycznej — „białego węgla".

Pionierem budowy socjalistycznych miast jest Moskwa z jej wspaniałymi wieżowcami, szerokimi ulicami i pięknymi bulwarami. Budowniczowie innych miast radzieckich szeroko korzystają z doświadczeń stolicy, która wypisała na swym sztandarze słowa: „Wszystko dla dobra człowieka radzieckiego!".

J. KRAWCZUK
dyr. Państwowego Instytutu Projektowania Miast

Referat sekretarza KC PZPR, wicepremiera tow. Aleksandra Zawadzkiego

(Dokończenie ze str. 2)

Październikowa miała znaczenie szczególne, decydujące dla ich istnienia".

Przypomnijmy, Towarzysze, niektóre wielkie fakty historyczne:

29. VIII. 1918 roku podpisany został przez Wielkiego Lenina dekret, który głosił:

„Wszystkie układy i akta zawarte przez rząd b. cesarstwa rosyjskiego z rządami królestwa pruskiego i cesarstwa austro - węgierskiego, dotyczące rozbiorów Polski zostają ze względu na ich sprzeczność z zasadą samookreślenia narodów i rewolucyjnym poczuciem prawnym narodu rosyjskiego, który uznał niezaprzeczone prawo narodu polskiego do niepodległości i jedności, zniesione niniejszym w sposób nieodwołalny".

A w groźne dni wojny antyhitlerowskiej, dni okrutnej niewoli narodu polskiego, wypowiedziane zostały przez towarzysza Stalina słowa, które napawały każdego Polaka wiarą, nadzieją i otuchą.

„Możecie być pewni — pisał towarzysz Stalin do Prezydium Zjazdu Związku Patriotów Polskich 17 czerwca 1943 r. — *że Związek Radziecki uczyni wszystko, co jest w jego mocy, aby przyspieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko - radziecką i wszelkimi środkami przyczynić się do odbudowania silnej i niepodległej Polski".*

Fakty i czyny w czasie wojny i po wojnie potwierdziły słowa Wielkiego Stalina. Związek Radziecki pomógł i pomaga naszemu krajowi nie tylko zaleczyć rany zadane przez wojnę, ale i dźwigać się na niebywałe wyżyny rozkwitu gospodarki i kultury.

We wstępie do Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej czytamy:

„Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszyzmem wyzwoliło ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobycie władzy i stworzyło warunki narodowego odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach".

W ten sposób wdzięczny naród polski uczcił i upamiętnił na zawsze wyzwoleńczą misję Związku Radzieckiego w stosunku do Polski.

Niezłomna przyjaźń polsko-radziecka najżywotniejszą sprawą narodu polskiego

Dziś, jak Polska długa i szeroka, w ramach naszego budownictwa socjalistycznego, wznoszą się symbole polsko-radzieckiej braterskiej współpracy gospodarczej i kulturalnej, symbole przyjaźni polsko-radzieckiej.

Nowa Huta, Żerań, Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Bieruta, cementownia w Wierzbicy, elektrownie w Dychowie i Jaworznie, wielka przędzalnia w Piotrkowie i wiele, wiele innych naszych potężnych budowli socjalizmu — oto te symbole, symbole trwałe i wiekopomne, gdyż w nich stapiają się w jedno myśl i praca polskiego i radzieckiego robotnika, polskiego i radzieckiego inżyniera. Pięknym, zaiste wspaniałym symbolem i pomnikiem przyjaźni polsko-radzieckiej jest dar Związku Radzieckiego dla naszej stolicy — PAŁAC KULTURY I NAUKI.

Naród nasz wkroczył zdecydowanie na drogę wielkiego budownictwa i szybkiego postępu we wszystkich dziedzinach swego życia. Mamy słuszną linię na uprzemysłowienie kraju i socjalistyczną przebudowę wsi. Produkcja przemysłowa wzrosła u nas czterokrotnie na głowę ludności w stosunku do przedwojennej. Z zacofanego kraju rolniczego staliśmy się krajem przemysłowo - rolniczym, a w następnym planie 5-letnim — jak głosi Program Frontu Narodowego — zakładamy w 1960 r. z górą 10- krotny wzrost produkcji w porównaniu z produkcją przedwojenną. Skończyliśmy na zawsze z klęską analfabetyzmu, a na wyższych uczelniach mamy trzy razy więcej studentów niż przed wojną. Szeroko rozbudowaliśmy w mieście i na wsi sieć placówek socjalnych, zdrowotnych i kulturalno - artystycznych. Robotnik, chłop i inteligent stali się rzeczywistymi gospodarzami naszego kraju, a Polska — jak stwierdził na VII Plenum towarzysz Bierut —

„przestała być krajem biednym, bezbronnym i niezaradnym... Minął i nie wróci nigdy wrzesień 1939 r."

Te osiągnięcia zawdzięczamy ofiarności naszej klasy robotniczej, jej sojuszowi z chłopstwem pracującym oraz talentom naszej inteligencji, zawdzięczamy je w ogromnej mierze przykładowi, pomocy i doświadczeniu Związku Radzieckiego.

Zawdzięczamy je mądrym radom i serdecznej trosce wielkiego Przyjaciela naszego narodu, ukochanego przez polskie masy pracujące — towarzysza Stalina.

35 rocznicę Października naród polski wita wielkimi osiągnięciami nie tylko w naszym życiu politycznym, gospodarczym i kulturalnym, ale i osiągnięciami w dziedzinie wychowania nowego człowieka w procesie przekształcania się naszego narodu w naród socjalistyczny.

Rocznica Rewolucji Październikowej stała się dla polskich mas pracujących wielką datą. Datę tę corocznie lud pracujący Polski wita czynem produkcyjnym, wita pogłębieniem uczuć przyjaźni polsko-radzieckiej, wita mocniejszym zespoleniem się wokół partii i jej przewodniczącego, wiernego ucznia Wielkiego Stalina — towarzysza Bolesława Bieruta.

W tym roku rocznica Października zbiega się u nas z rozpoczęciem Miesiąca Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Niewątpliwie cały naród polski wykorzysta ten Miesiąc dla dalszego głębokiego zapoznania się z życiem, pracą, osiągnięciami naszego wielkiego sąsiada, wykorzysta ten Miesiąc dla głębokiego zapoznania się z przebiegiem i uchwałami wielkiego XIX Zjazdu KPZR.

Długie lata międzywojenne burżuazja polska, jej sprzedajny aparat rządzenia oraz prawica PPS i prawica ruchu ludowego zatruwały świadomość ludu polskiego oszczerstwami o ZSRR, prześladowały przejawy sympatii i przyjaźni uświadomionych mas pracujących i polskich komunistów do ZSRR. Czyniły to i w czasie okupacji.

Po wyzwoleniu wielka prawda o wadze i roli dla naszego życia, przyjaźni i współpracy z narodami ZSRR przebijała sobie szybko i zwycięsko drogę, pozyskując coraz to nowe miliony ludzi w Polsce — w walce z rozbitkami burżuazyjno - obszarniczymi i ich agenturami, poprzez rozgromienie odchylenia prawicowo-nacjonalistycznego w naszym kraju i poprzez oświetlenie masom pracującym potwornych następstw zdrady i odszczepieństwa Tito i jego kliki.

Dziś sprawa serdecznej i niezłomnej przyjaźni oraz wszechstronnej współpracy polsko - radzieckiej, mimo i wbrew knowaniom jej wrogów — imperialistów i ich sługusów — stała się najżywotniejszą sprawą całego narodu polskiego, zjednoczonego we Froncie Narodowym i na zawsze nią zostanie.

Wspomniałem tu, Towarzysze, o Tito.

Na tzw. kongresie KPJ krwawy herszt jugosłowiańskich faszystów, wykonujących z psią wiernością dyrektywy amerykańskich podpalaczy wojennych, wypowiedział się otwarcie po stronie neohitlerowskich rewizjonistów w ich szaleńczych atakach przeciwko naszej granicy na Odrze i Nysie.

Tito złączył swe losy z hitlerowskimi zbrodniarzami kierującymi dziś antypolską propagandą. Wysługuje się dziś gorliwie hitlerowcom, przeciwko którym bohatersko walczył naród jugosłowiański i których przemoc patrioci jugosłowiańscy złamali dzięki Związkowi Radzieckiemu. Z tym większą nienawiścią i energią walczyć będzie przeciwko hitlerowskiemu pachołkowi lud jugosłowiański.

Nie wątpimy, że w tej walce odniesie swe pełne zwycięstwo.

Jedynie słuszną drogę ku sile, wielkości i szczęściu wskazuje towarzysz Stalin

TOWARZYSZE!

Od ośmiu lat naród polski obchodzi rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w warunkach, kiedy dzięki tej rewolucji w kraju naszym władzę sprawuje klasa robotnicza w sojuszu z chłopstwem pracującym.

Nakłada to na nas obowiązek nie tylko świętować 7 listopada, nie tylko cieszyć się z olbrzymich sukcesów bratniego Związku Radzieckiego, nie tylko podziwiać jego wspaniałe budowle komunizmu i jego wspaniałych nowych ludzi, wychowanych przez partię Lenina - Stalina, oraz jego młodzież. Nakłada to na nas obowiązek dokonywania przeglądu własnych osiągnięć, postawienia sobie zadania usunięcia braków w naszej pracy, rozwijania i pogłębiania wysiłku dla realizacji słusznej linii naszej partii i naszego rządu ludowego, podnoszenia naszej pracy na wciąż wyższy poziom nauki, techniki i kultury, konfrontowania doświadczeń i praktyki Związku Radzieckiego w zastosowaniu do naszych warunków i naszego etapu rozwojowego.

Zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, zwycięstwo Związku Radzieckiego w Wielkiej Wojnie Narodowej i wzrost potęgi ZSRR, powstanie krajów demokracji ludowej, Chin Ludowych i NRD — to **za każdym razem potężne przesunięcie w światowym układzie sił — na korzyść obozu pokoju, postępu i socjalizmu.** Ustawiczne wzmacnianie tego obozu przez podnoszenie sił własnego kraju — jest obowiązkiem i nas Polaków, naszego narodu, naszego państwa ludowego, każdego z nas.

Naród polski z honorem spełnia swój patriotyczny i internacjonalistyczny obowiązek w dziele podnoszenia sił i znaczenia swej ojczyzny.

W wielkiej rodzinie wolnych, pokojowych krajów, którym przewodzi Związek Radziecki, Polska Rzeczpospolita Ludowa, dzięki ofiarnej pracy swej klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, rośnie w siłę gospodarczą, polityczną i kulturalną, podnosi warunki bytu mas pracujących miasta i wsi, kształci swą młodzież, otacza opieką matkę i dziecko.

W tych zmaganiach masy pracujące naszego kraju przekonywują się coraz głębiej, na coraz nowych faktach, o wyższości naszego **ustroju społecznego — ustroju demokracji ludowej** nad ustrojem kapitalistycznym Polski przedwrześniowej.

W tych zmaganiach masy pracujące przekonywują się i o **wyższości naszego ustroju państwowego** — naszego państwa ludowego, bazującego swe funkcjonowanie, swój rozwój, swe wzmacnianie się na więzi z masami, na oddolnej twórczej krytyce mas, na najszerszym udziale mas w rządzeniu krajem.

W tych zmaganiach — w ostrej i czujnej walce z rozbitkami kapitalistyczno - obszarniczymi i ich agenturami — **ustawicznie zmienia się w naszym kraju układ sił na korzyść zwycięskiego budownictwa socjalistycznego, na korzyść dalszego pogłębienia się jedności naszego narodu.**

Potwierdziły to wspaniałe wyniki wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 26 października.

Było to — jak mówi towarzysz Bolesław Bierut — *„pierwsze w historii Polski zwycięstwo idei jedności moralno - politycznej narodu".*

Na drodze umacniania naszych zdobyczy i naszego dalszego rozwoju mamy, Towarzysze, wiele trudności do pokonania. Mówił o nich na VII Plenum KC partii towarzysz Bolesław Bierut, wskazał na ich przyczynę, źródła, wskazywał drogi ich przezwyciężenia.

Albowiem winniśmy pamiętać słowa towarzysza Stalina, wypowiedziane jeszcze na XVII Zjeździe WKP(b):

„W naszych czasach — mówił towarzysz Stalin — *nie jest przyjęte liczyć się ze słabymi — liczą się tylko z mocnymi".*

Jakże wciąż aktualne są te słowa naszego wielkiego Wodza i Nauczyciela! Kierując się naukami towarzysza Stalina, narody Związku Radzieckiego osiągnęły olbrzymią siłę swego wielkiego kraju.

Również dla nas, dla narodu polskiego, jedynie słuszną drogą ku sile, wielkości i szczęściu, jest droga, którą wskazuje ludzkości wielki, zwycięski, budujący komunizm, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, którą wskazuje towarzysz Stalin.

Na XIX Zjeździe KPZR, odpowiadając na nędzne groźby imperialistów amerykańskich, towarzysz Malenkow w referacie sprawozdawczym KC stwierdził:

„Naród radziecki bił agresorów jeszcze w czasie wojny domowej, kiedy państwo radzieckie było młode i stosunkowo słabe, bił ich podczas drugiej wojny światowej i bić ich będzie również w przyszłości, jeżeli ośmielą się napaść na naszą ojczyznę".

„Ale istnieje inna perspektywa — stwierdza towarzysz Malenkow — *perspektywa utrzymania pokoju, perspektywa pokoju między narodami".*

„Związek Radziecki jest za perspektywą pokoju między narodami".

To stwierdzenie, wypowiedziane przez najbliższego współpracownika Wielkiego Stalina, zawiera dobitne potwierdzenie odpowiadającej pragnieniom setek milionów ludzi na świecie polityki ZSRR, zawiera radosną dla mas pracujących prawdę o niepokonalnej sile wielkiego Związku Radzieckiego.

„Państwo radzieckie — kończył swój wielki referat towarzysz Malenkow — *nie jest już osamotnioną wyspą otoczoną kapitalistycznymi krajami. Kroczymy naprzód wraz z wielkim narodem chińskim, z wielomilionowymi masami ludowymi krajów demokracji ludowej i z Niemiecką Republiką Demokratyczną. Sympatyzuje z nami i popiera nas cała postępowa ludzkość. Wraz ze wszystkimi tymi siłami bronimy sprawy pokoju i przyjaźni między narodami".*

„Nasza potężna ojczyzna jest w rozkwicie swych sił i kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania w pełni komunistycznego społeczeństwa. Bogactwa naturalne Kraju Rad są niewyczerpane. Nasze państwo udowodniło, że zdolne jest do wykorzystania tych ogromnych bogactw na pożytek mas pracujących. Naród radziecki dowiódł, że umie budować nowe społeczeństwo i pewnie patrzy w przyszłość".

„Nie ma na świecie sił, które mogłyby powstrzymać stały marsz naprzód społeczeństwa radzieckiego. Nasza sprawa jest niezwyciężona".

TOWARZYSZE!

W Programie naszego Frontu Narodowego mówi się:

„Pokolenie nasze znalazło w sobie odwagę, aby podjąć dzieło trudne, lecz niezbędne: odrobienia w ciągu niewielu lat ogromnego zacofania, które jest jednym z głównych źródeł przeżywanych przez nas trudności. Aby usunąć całkowicie zaniedbania wieków, nie wystarczy ośmiu lat. Dla przezwyciężenia wiekowego zacofania trzeba dłuższego, wytężonego i planowego wysiłku całego narodu".

Wpatrzony we wzory bohaterskiego, wytężonego i planowego wysiłku wielkiego narodu radzieckiego, naród polski przezwycięży trudności naszego wzrostu, usunie zacofanie wieków, zwycięsko zrealizuje wielki Program Frontu Narodowego, zbuduje wielkość swej Ojczyzny i swoje w tej Ojczyźnie szczęście.

Dokona tego zjednoczony we Froncie Narodowym na czele z klasą robotniczą, pod wypróbowanym kierownictwem swego przywódcy i Nauczyciela, wielkiego Budowniczego Polski Ludowej — towarzysza **Bolesława Bieruta.**

Dokona tego kierując się niezłomnie i konsekwentnie zwycięską nauką **marksizmu-leninizmu,** wciąż umacniając więzy braterskiej współpracy i serdecznej **przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego.**

W dniu 35-lecia Wielkiego Października wraz z masami pracującymi i narodami wszystkich krajów, cały naród polski, jednomyślny jak nigdy w swych dziejach, przesyła gorące i serdeczne pozdrowienia bratnim narodom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i składa im najgorętsze życzenia pomyślności w budowie komunizmu.

Cały nasz naród, budujący pod przewodem klasy robotniczej i jej partii — PZPR ustrój socjalistyczny w Polsce, przesyła płomienne pozdrowienia sławnej, bojowej organizatorce zwycięstw narodu radzieckiego, przewodniczce międzynarodowego ruchu robotniczego — wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — partii Lenina - Stalina.

Gdy dziś, jak corocznie 6 listopada, w wigilię rocznicy proklamowania Republiki Radzieckiej, przebiegamy myślą minione od 1917 roku lata, gdy próbujemy ogarnąć wielkość Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, w najgłębszym skupieniu składamy hołd pamięci nieśmiertelnego **Lenina** — genialnego Założyciela partii bolszewickiej i państwa radzieckiego, wielkiego Wodza międzynarodowej klasy robotniczej, który i polskiemu ruchowi robotniczemu wielokrotnie i wnikliwie wskazywał właściwą drogę walki i który na przestrzeni dziesięcioleci niezłomnie występował w obronie praw narodu polskiego do własnego niepodległego bytu.

I dziś — w 35-lecie, jak corocznie od lat — ze wszystkich dzielnic i zakątków Polski, gdzie biją serca polskich patriotów, gdzie wre twórcza, ofiarna praca nad budową fundamentów i zrębów socjalizmu, gdzie likwiduje się zacofanie wieków, gdzie nowa, wspaniała nasza młodzież sposobi się do wielkich zadań w służbie ojczyzny — płyną z milionów serc pozdrowienia i wyrazy czci dla Współtwórcy Wielkiego Października, Współzałożyciela i Budowniczego potęgi Związku Radzieckiego, Wyzwoliciela ludów i Wielkiego Chorążego pokoju światowego, dla ukochanego Wodza całej postępowej ludzkości i Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego — towarzysza **Józefa Stalina.**

Niech żyje Związek Radziecki!

Niech żyje wielka KPZR!

Niech żyje Wielki Stalin!

Niechaj rozwija się i krzepnie przyjaźń między naszymi narodami

Przemówienie chargé d'affaires ZSRR - tow. D. I. Zaikina na uroczystej akademii w Warszawie

DRODZY TOWARZYSZE, PRZYJACIELE!

35 lat temu klasa robotnicza Rosji przy poparciu mas pracującego chłopstwa, pod kierownictwem Partii Komunistycznej, pod przewodem geniuszy rewolucji i koryfeuszy nauki Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina dokonała Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, która zapoczątkowała w dziejach całej ludzkości nową erę — erę upadku systemu kapitalistycznego i zwycięstwa socjalizmu. Socjalistyczna Rewolucja Październikowa dokonała zasadniczego zwrotu od świata kapitalizmu, świata wyzysku, ucisku, głodu i nędzy, świata rasistowskich i ludobójczych teorii — do nowego, socjalistycznego świata postępu i wolności, do świata, w którym, jak mówił wielki rosyjski pisarz - humanista Maksym Gorki, słowo człowiek brzmi dumnie — do świata triumfu idei Lenina - Stalina.

W ciągu minionych 35 lat państwo radzieckie przebyło wielką historyczną drogę. Udziałem Związku Radzieckiego było wiele ciężkich doświadczeń, w tym również wojna przeciwko koalicji hitlerowskiej, ale zawsze Związek Radziecki zwyciężał dzięki jedności moralno - politycznej narodu radzieckiego, dzięki wyższości socjalistycznego systemu gospodarki nad systemem kapitalistycznym, dzięki temu, że gospodarka socjalistyczna nawet podczas wojny rozwijała się na podstawie prawa reprodukcji rozszerzonej, dzięki temu, że na czele naszego państwa stoi doświadczona w walce Partia Komunistyczna, której natchnieniem i przywódcą jest Wielki Stalin.

Lata pokojowego budownictwa powojennego charakteryzuje pomyślne wykonanie czwartej pięciolatki stalinowskiej i bohaterska walka narodu radzieckiego o zwycięstwo komunizmu. Naród radziecki pomyślnie urzeczywistnia plany budownictwa komunizmu. Na niezmierzonych obszarach kraju zwycięskiego socjalizmu trwa ogromna, porywająca, twórcza praca. Ludzie radzieccy z entuzjazmem, z niewzruszoną wiarą w swoje siły wznoszą wielkie stalinowskie budowle komunizmu — potężne elektrownie wodne, gigantyczne kanały i zwycięsko realizują plan przeobrażenia przyrody.

Jak wiadomo, pierwsza budowla komunizmu, Wołżańsko-Doński Kanał Żeglowny im. W. I. Lenina został już oddany do użytku i służy interesom narodu.

Wspaniały stalinowski plan przeobrażenia przyrody, w wyniku którego ziemia nie tylko zabezpieczana jest przed wyjałowieniem przy pomocy leśnych pasów ochronnych, ale dzięki zmianie klimatu i zraszaniu staje się bardziej urodzajna i zaczyna dawać niespotykane dotychczas plony — plan ten staje się już obecnie sprawą realną, dającą wspaniałe rezultaty.

Przeobrażenie przyrody i nieprzerwany rozwój potężnej gospodarki Związku Radzieckiego, służącej człowiekowi, jest wyrazem życiodajnej siły ustroju radzieckiego, zrodzonego przez Wielką Socjalistyczną Rewolucję Październikową, jest gwarancją zwycięskiego budownictwa komunizmu.

Wielkie są zwycięstwa narodu radzieckiego, ale jeszcze wspanialsza jest perspektywa, wytyczona w nowym planie pięcioletnim, który zatwierdził historyczny XIX Zjazd partii Lenina - Stalina.

Sformułowanie leninowskie, że komunizm to władza radziecka plus elektryfikacja całego kraju, przyoblekło się w kształty wielkich budowli komunizmu, realizowanych w Związku Radzieckim według myśli i pod kierownictwem Lenina dnia dzisiejszego, ukochanego Józefa Stalina.

Zjednoczeni wokół partii Lenina - Stalina, pod jej doświadczonym kierownictwem, pod przewodem ukochanego Wodza i Nauczyciela — towarzysza Stalina, ludzie radzieccy pomyślnie realizują plan piątej pięciolatki, dokonują wielkiego kroku naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

W rocznicę Wielkiego Października, w dniach uroczystego święta naród radziecki przesyła płomienne pozdrowienia wszystkim narodom walczącym przeciwko agresorom i podżegaczom wojennym, o niezależność narodową i wolność. Przesyła braterskie pozdrowienia narodowi polskiemu, pomyślnie budującemu w swoim kraju socjalizm pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod przewodem towarzysza Bieruta.

Rozwija się i wzmacnia przyjaźń i braterska współpraca między krajami obozu demokracji i socjalizmu, rozciągającego się od Łaby do Oceanu Spokojnego, przyjaźń i współpraca, której podstawy stworzył Wielki Stalin.

Przyjaźń ta unaocznia całemu światu nowe, niespotykane jeszcze w historii stosunki między państwami, rozwijające się na podstawie zasad internacjonalizmu proletariackiego, na podstawie leninowsko - stalinowskiej polityki pokoju i przyjaźni między narodami.

Przyjaźń ta przyczynia się do osiągnięcia tych ideałów, o które walczą miliony uczciwych ludzi na całym świecie, przyczynia się do utrwalenia pokoju.

Przyjaźń narodów polskiego i radzieckiego, zahartowana w walkach z hitlerowskim najeźdźcą, scementowana wspólnie przelaną krwią — jest trwała i niewzruszona. Przyjaźń ta rozwija się pomyślnie w warunkach pokojowego budownictwa, w postaci współpracy i bezinteresownej pomocy na szerokiej bazie umacniania obozu demokracji i socjalizmu.

Niechaj więc rozwija się i krzepnie przyjaźń między naszymi krajami i narodami, której wymownym wyrazem jest dzisiejsza akademia. Niech mi wolno będzie jej organizatorom i uczestnikom wyrazić serdeczną wdzięczność za gorące uczucia i słowa przyjaźni.

Niech żyje 35 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, która zapoczątkowała nową erę przyjaźni i współpracy między narodami!

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przewodniczący towarzysz Bierut, pod którego kierownictwem buduje się nowa socjalistyczna Polska!

Niech żyje wielki Związek Radziecki — kraj, który realizuje budownictwo komunizmu!

Niech żyje wielki Wódz, Nauczyciel i Przyjaciel całej postępowej ludzkości, Chorąży pokoju, ukochany towarzysz Stalin!

Zespół Teatru im. Mossowieta przybył do Polski

W związku z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, przybył do Warszawy 155-osobowy zespół Państwowego Dramatycznego Teatru im. Mossowieta, odznaczony Orderem Czerwonego Sztandaru Pracy. NA ZDJĘCIU: w imieniu Zarządu Głównego TPP-R oraz SPATIF powitał gości znany aktor i reżyser W. Krasnowiecki.

CAF — fot. Dąbrowiecki

52 gromady w Radomszczańskim zrealizowały roczny plan skupu zboża

Do dnia 31 października br. 52 gromady powiatu radomszczańskiego wykonały roczny plan dostawy zboża. Pow. radomszczański posiada największą liczbę gromad, które zrealizowały już roczny plan skupu zboża. W pow. piotrkowskim liczba gromad, które wykonały obowiązek dostawy zboża wynosi 45, w pow. wieluńskim — 34, w pow. skierniewickim — 20, a w pow. kutnowskim zaledwie 6.

PRZYKŁAD SPÓŁDZIELCÓW Z KALINA

Spółdzielnia produkcyjna w Kalinie, gminy Wiskitno, w pow. łódzkim, przoduje w realizacji obowiązkowych dostaw mleka. Już w sierpniu br. wykonała ona roczny plan dostaw mleka. Do chwili obecnej spółdzielcy z Kalina dostarczyli państwu przeszło 5.000 litrów mleka ponad plan. Spółdzielnia produkcyjna przodowała również w dostawach zboża, za co została nagrodzona premią w wysokości 2.000 zł.

Bardzo dobre wyniki w dostawach mleka osiągnęli także spółdzielcy z Andrzejowa, gminy Nowosolna, w tymże powiecie, którzy sprzedali już państwu przeszło 7.000 litrów mleka ponad roczny plan.

OBYWATELSKA POSTAWA ROBOTNIKÓW PGR W TUSZYNOWIE

Robotnicy rolni PGR w Tuszynowie, zespołu Błonie, w pow. kutnowskim, sprzedali państwu 75 tuczników, mimo, że nie są oni objęci obowiązkiem dostawy żywca. Roman Mistrzak, brygadzista w tymże PGR, dostarczył na spęd aż dwa tuczniki. Czynem tym robotnicy PGR w Tuszynowie zadokumentowali swą patriotyczną postawę.

Spółdzielnie produkcyjne pow. brzezińskiego wykonały roczny plan dostaw żywca

W realizacji obowiązkowych dostaw żywca w pow. brzezińskim na czoło wysunęły się wszystkie spółdzielnie produkcyjne, które wypełniły już całkowicie obowiązek sprzedaży państwu żywca. Spółdzielcy pow. brzezińskiego wykazali swą postawą, że gospodarstwa zespołowe mogą i powinny przodować w realizacji zobowiązań wsi wobec państwa.

Uroczyste obchody 35 rocznicy Rewolucji Październikowej

(Dokończenie ze str. 1)

warto wystawy ilustrujące osiągnięcia narodu radzieckiego.

NRD

W Berlinie odbyło się uroczyste posiedzenie Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, poświęcone 35 rocznicy Rewolucji Październikowej. W posiedzeniu wziął udział aktyw partyjny organizacji berlińskiej.

Indie

W Indiach odbyły się liczne uroczystości z okazji 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Komunistyczna Partia Indii opublikowała oświadczenie, w którym wskazuje na konsekwentną, pokojową politykę Związku Radzieckiego.

Belgia

Społeczeństwo belgijskie obchodziło uroczyście rocznicę Rewolucji Październikowej. W Brukseli i innych miastach odbyły się akademie. W całym kraju rozpoczęły się obchody Miesiąca Przyjaźni Belgijsko-Radzieckiej.

Dania

W Kopenhadze odbyła się uroczysta akademia zorganizowana z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej przez Duńskie Towarzystwo Współpracy ze Związkiem Radzieckim. Referat o historycznym znaczeniu Rewolucji Październikowej wygłosił deputowany do parlamentu — Alfred Ensen.

Urugwaj

W Montevideo w sali kina „Aster" odbył się wielki wiec, poświęcony 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

* * *

Uroczyste obchody z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej odbyły się również w wielu innych krajach.

W Moskiewskim Domu Pioniera

Domy pioniera dają dzieciom radzieckim wszelkie możliwości zabawy i rozwoju talentów.

Fot. — CAF

Strajki w Japonii

Agencja TASS donosi z Tokio, że 6 listopada rozpoczął się ósmy z kolei strajk robotników przemysłu elektrotechnicznego, w którym biorą udział robotnicy 162 elektrowni. W wielu miejscowościach zostało wstrzymane dostarczanie energii elektrycznej.

Znamienna wypowiedź deputowanego do parlamentu irańskiego

Jak podaje dziennik „Ette-lart", deputowany z ramienia „Frontu Narodowego" Kanatabadi, przemawiając 4 bm w medżlisie oświadczył: „usunęliśmy kolonizatorów angielskich nie po to, aby ich miejsce zajęli kolonizatorzy amerykańscy... Naród irański nie da się oszukać, wydał on wyrok na imperializm. Nie potrzebujemy amerykańskiej „pomocy".

Szachy

Pod redakcją mistrza klasy międzynarodowej K. Makarczyka

Czarne: Jan Gadaliński.

białe: Śliwa
pozycja po 23 pos. czarnych

PARTIA

grana w 8 rundzie turnieju o mistrzostwo Polski w Katowicach.

Białe: Bogdan Śliwa. **Czarne:** Jan Gadaliński.

Obrona Nimcowicza

1. d2-d4, Sg8-f6 2. c2-c4, e7-e6 3. Sb1-c3, Gf8-b4 4. e2-e3, 0-0 5. Gf1-d3, d7-d5 6. a2-a3, Gb4xc3, 7. b2xc3, c7-c5 8. c4xd5, Sf6xd5.

Lepsze było odbicie pionem na d5. Teraz białe uzyskują silne centrum pionowe.

9. Sg1-e2, Sf6-d7

Skoczek nie stoi tu dobrze. Lepiej było wyprowadzić go na c6.

10. e3-e4, Sd5-e7 11. 0-0, b7-b6 12. Gc1-e3, e6-e5 13. Se2-g3, e5xd4 14. c3xd4, c5xd4 15 Ge3xd4,

Czarnym udało się zredukować falangę białych w centrum, ale ze względu na 2 gońce w pozycji otwartej partia białych jest lepsza.

15... Se7-c6 16. Gd4-b2, Sd7-e5 17. Gf3-e2, Hd8-h4.

Należało grać Ge6 zaraz lub po wymianie hetmanów.

18. Hd1-c2, Gc8-d7 19. Wa1-d1, Wa8-c8 20. Hc2-c3!, f7-f6 21. f2-f4, Sc6-a5 22. Hc3-e1! Se5-c4

Śliwa znakomicie wykorzystał niedokładną grę przeciwnika. Następuje forsowna kombinacja ze zdobyciem hetmana.

23. Wd1xd7! Sc4xb2 24. Wd7xg7+! Kg8-h8 25. Wg7-g4, Hh4-h6 26. Sg3 f5, Hh6-h5 27. Wg4-g8+, Wf8xg8 28 Ge2xh5, Wc8-c2 29. g2-g3, Wg8 d8 30. He1-b4, Sa5-c6 31. Hb4-b3, Wd8-d2 32. Sf5-e3, Sc6-d4 33. Hb3-f7, Wc2-c8 34. Hf7xf6+, Kh8-g8 35. Gh5-f7 i czarne się poddały, gdyż dostają mata w 3 posunięciach.

MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ KOBIET W MOSKWIE

Zgodnie z decyzją Międzynarodowej Federacji Szachowej z dn. 21. X. br., w Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej szachistek. Udział biorą: Biełowa, Bykowa Zworykina, Ignatiewa, Rubcowa z ZSRR, Gruszkowa—Bielska — Czechosłowacja, Langosz—Węgry, Keller — NRD, Chode de Silans — Francja, Heemskerk — Holandia, Reischer — Austria, Berea de Montero — Argentyna, Bruss i Tranmer — Anglia, Bain i Karff — USA.

Zwyciężczyni turnieju rozegra w przyszłym roku mecz o mistrzostwo świata z mistrzynią świata Rudienko — ZSRR.

Po ośmiu rundach prowadzi Bykowa z 7 punktami. Za nią Biełowa 6 i pół p.

Rozrywki umysłowe (91,92)

Skakanka

Przeskakując pewną stałą ilość liter w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara, odczytać rozwiązanie, w skład którego winny wejść wszystkie podane na obwodzie koła litery.

Litera wpisana do kratki oznaczonej grubszym obramowaniem jest pierwszą literą poszukiwanego tekstu.

Ułożył: W. Pawlikowski

Łamigłówka arytmetyczna

25				12
	22		34	
		20		
	15		16	
11				41

Puste kratki figury należy uzupełnić liczbami tak, aby suma liczb **w każdym rzędzie poziomym i pionowym była równa 100.**

Wśród osób, które nadeślą prawidłowe rozwiązania przynajmniej jednego zadania, zostaną rozlosowane wartościowe nagrody książkowe.

Rozwiązania prosimy kierować do naszej redakcji w terminie do dnia 29 listopada br. z dopiskiem na kopertach: **Dział Rozrywek Umysłowych.**

ROZWIĄZANIE ZADANIA Nr 87
WSPÓLNY PROGRAM — WSPÓLN.. LISTAI

Nagrody książkowe za prawidłowe rozwiązanie zadania Nr 87 wylosowały następujące osoby:

1. **Lucyna Żyrkowska, Łódź, ul. Piotrkowska 39 m. 21.**
2. **Robert Okuliński, Piotrków Tryb., ul. Bujnowska 9 m. 10.**
3. **Zdzisław Pociejowski, Pabianice, ul. Piotra Skargi 19.**
4. **Wacław Lewiak, poczta Gałkówek, wieś Gałkówek Mały 110**
5. **Jolanta Jordanówna, Łódź. ul. Srebrzyńska 83 m. 17.**

Ciepłe ubranka dziecięce w PDT

W najbliższych dniach w sklepach PDT ukażą się w sprzedaży bardzo praktyczne, ciepłe ubranka dziecięce, tzw. treningowe. Są to spodnie i bluza, wykonane z granatowego sukna. Cena kompletu wynosi 174 złotych. Ubranka nadają się zarówno dla chłopców, jak i dla dziewczynek w wieku od 7 do 15 lat.

Gdzie nabywać drzewka owocowe

Listopad jest miesiącem, najlepiej nadającym się do sadzenia drzewek i krzewów owocowych. Centrala Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa, oddział w Łodzi, celem sprawnego zaopatrzenia posiadaczy ogródków działkowych i przydomowych, uruchomiła detaliczny punkt sprzedaży drzewek i krzewów owocowych, mieszczący się przy ulicy Wólczańskiej 256.

W punkcie sprzedaży można zaopatrzyć się w wysokiej jakości drzewka i szczepionki, pochodzące z najlepszych szkółek woj. łódzkiego.

Rozpoczął się Wielki Festiwal pięknych filmów radzieckich

Wczoraj w czterech kinach łódzkich: „Bałtyku", „Polonii", „Włókniarzu" i „Wolności" rozpoczął się V Festiwal Filmów Radzieckich. W czasie tegorocznego Festiwalu ujrzymy 10 nowych, w większości kolorowych, filmów produkcji radzieckiej.

Ciekawą innowacją jest zorganizowanie przez Okręgowy Zarząd Kin festiwalowego ośrodka informacji i propagandy. Ośrodek mieści się w lokalu przy ulicy Piotrkowskiej 49 i czynny jest od godziny 10 do 20. Tutaj znajduje się centralny punkt przedsprzedaży biletów i abonamentów na filmy, wyświetlane w ramach Festiwalu. Bilety można zakupywać indywidualnie i zbiorowo, tak ulgowe, jak i normalne, na kilka dni naprzód na wszystkie filmy. Punkt przedsprzedaży biletów otwarty jest od godz. 10 do 12. W ośrodku znajduje się również interesująca wystawa radzieckich plakatów filmowych oraz wyświetlane są programy składane filmów krótkometrażowych.

W ramach tegorocznego Festiwalu Okręgowy Zarząd Kin organizuje kilka konkursów, między innymi dla literatów, dziennikarzy i korespondentów robotniczych i chłopskich na najlepszy artykuł, opublikowany na temat filmów radzieckich. Niezwykle interesująco zapowiada się konkurs dla szkół na zdobycie największej ilości widzów spośród młodzieży. Trzeci konkurs przeznaczony jest dla zakładów pracy, instytucji i organizacji, które na swym terenie najlepiej spopularyzują filmy festiwalowe i uzyskają największą ilość widzów. Dla zwycięzców poszczególnych konkursów przewidziano wiele cennych nagród, między innymi odbiornik radiowy, rower, aparaty fotograficzne, roczne abonamenty do kin itd.

„Lekarz wiejski" — jedno z nowych dzieł kinematografii radzieckiej, które ujrzymy w tegorocznym Festiwalu.

Rekonstrukcja zabytków architektonicznych w woj. łódzkim

Na terenie województwa łódzkiego bez przerwy trwają prace nad rekonstrukcją i konserwacją zabytkowych budowli. W pierwszych miesiącach 1953 roku zakończone zostaną roboty rekonstrukcyjne, prowadzone w zameczku z XVI wieku w Poddębicach, w pow. łęczyckim. W ten sposób przywrócony zostanie całej budowli jej pierwotny, piękny wygląd, który uległ zniekształceniu w XIX wieku. Już obecnie dzięki przeprowadzonym robotom odsłania się elewacja frontowej części zameczku, przy czym wynurzają się spod muru biegnące wzdłuż ścian budowli efektowne loggie-galerie z epoki Odrodzenia.

W dalszym ciągu trwają prace nad zabezpieczeniem odkrytej niedawno w kolegiacie w Tumie pod Łęczycą, bardzo cennej polichromii, która przez długie wieki była ukryta pod warstwą tynku. Polichromia ta, pochodząca z drugiej połowy XII stulecia, jest jedną z najstarszych w Polsce.

Przewidziana jest wkrótce odbudowa zabytkowych domów mieszczańskich, znajdujących się w obrębie rynków w Łowiczu i Rawie Mazowieckiej. Domom tym, pochodzącym z XVII wieku, przywrócony zostanie ich pierwotny wygląd.

DZIEŃ ŁODZI

Kronika partyjna

DZIELNICA GÓRNA - LEWA: dziś, 8 bm., o godzinie 14 w Ośrodku Szkolenia Partyjnego przy ulicy Piotrkowskiej 194, odbędzie się narada sekretarzy podstawowych i oddziałowych organizacji partyjnych.

PORANEK POEZJI, PIEŚNI, TAŃCA I MUZYKI RADZIECKIEJ

Dziś, 8 bm., o godz. 12, w hali sportowej Włókniarza, przy ulicy Armii Czerwonej 82, TPD urządza dla uczczenia 35 Rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej „Wielki poranek pieśni, tańca i muzyki radzieckiej".

Impreza ta przeznaczona jest dla młodzieży wszystkich łódzkich szkół.

DYŻURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki:

Piotrkowska 165, Narutowicza 6, Rzgowska 147, Więckowskiego 21, Karolewska 48, Przybyszewskiego 41, Limanowskiego 80, Al. Kościuszki 48.

Jutro dyżurują następujące apteki: Piotrkowska 95, Armii Czerwonej 53, Zgierska 63, Pl. Wolności 2, Nowotki 91, Rzgowska 51, Gdańska 23, Al. Kościuszki 48.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś całą dobę dyżuruje Szpital Nr 2, ul. Krzemieniecka 2. **Jutro** — Szpital im. M. Curie-Skłodowskiej, ul. Curie Skłodowskiej 15.

Teatry i kina

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY — dziś i jutro — godz. 19 „Z iskry rozgorzeje płomień".

PAŃSTWOWY TEATR NOWY — dziś godz. 19, jutro — godz. 12 i 18 — „Niezapomniany rok 1919". (Przedstawienie zamknięte).

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA — dziś godz. 19 — „Rewizor". Jutro, godz. 16 i 19 — „Grzech".

TEATR MAŁY — dziś i jutro godz. 19.15 — „Domek trzech dziewcząt".

TEATR MUZYCZNY — dziś i jutro godz. 19.15 — „Słomkowy kapelusz".

PAŃSTWOWY TEATR LALEK „PINOKIO" — dziś nieczynny, jutro godz. 17 — „*Pieśń Sarmiko*".

PAŃSTWOWY TEATR LALEK „ARLEKIN" — nieczynny.

BAŁTYK — „*Niezapomniany rok 1919*" — godz. 14, 16, 18, 20. poranek godz. 9.30 i 11.30

GDYNIA — Program naukowo-oświat. nr 50—52, PKF 46—52. „Radziecki Uzbekistan" godz. 17, 18, 19. „Oni mają Ojczyznę" — godz. 20. Program dla najmłodszych: „Czarodziejski młynek", „7 czarodziejskich płatków", „Odwiedziny w moskiewskim ZOO", — godz. 15, 16 — poranki godz. 11, 12.

MŁODA GWARDIA — „Aleksander Matrosow" — godz. 14, 16, 18, 20 — poranki godz. 10, 12

MUZA — „Rodzina Artamonowych" — godz. 16, 18, 20. poranek godz. 11 „Bajka o rybce".

PIONIER — „Upadek Berlina" I seria — godz. 15, 17, 19. poranki godz. 11, 13 „Muzyka i miłość".

POLONIA — „Niezapomniany rok 1919" — godz. 14.30, 16.30, 18.30, 20.30. poranki godz. 10, 12.

PRZEDWIOŚNIE — „Dziewczyna u źródła" — godz. 16, 18, 20. poranek godz. 11.

1 MAJA — „W dni pokoju" — godz. 15, 17.15, 19.30. poranek godz. 11.

REKORD — „Kopciuszek" — godz. 14, 16, 18, 20 — poranek godz. 11.

ROMA — „Kurhan Małachowski" godz. 16, 18, 20. poranek godz. 11.

SOJUSZ — „Śmiali ludzie" — godz. 16.30, 18.30. poranek godz. 11 „Program składany".

STYLOWY — „W stepie" — godz. 14, 16, 18, 20. poranek godz. 11

ŚWIT — „Dziewczęta z baletu" godz. 16, 18, 20. poranek godz. 11.

TATRY — „Bogata narzeczona" — godz. 16, 18, 20. poranek godz. 10, 12 „Leśna opowieść".

WISŁA — „O 6 wieczorem po wojnie" — godz. 14, 16, 18, 20. poranki godz. 10, 12.

WŁÓKNIARZ — „Taras Szewczenko" — godz. 15, 17, 19, 21. poranki godz. 10, 12.

WOLNOŚĆ — „Taras Szewczenko" — godz. 14, 16, 18, 20.

ZACHĘTA — „Express — Moskwa — Ocean Spokojny" — godz. 16, 18, 20. poranek godz. 11.

WYDARZENIA TYGODNIA

4 rezolucje w kwestii koreańskiej

Ośrodkiem debat bieżącej sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ jest nadal problem koreański. Do Komisji Politycznej wpłynęły dotychczas trzy projekty rezolucji w tej sprawie: amerykański, który domaga się od ONZ usankcjonowania politycznej i wojskowej działalności USA w Korei; radziecki, proponujący utworzenie specjalnej komisji ONZ dla pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej, z udziałem bezpośrednio zainteresowanych stron; i wreszcie — meksykański, usiłujący przy pomocy zawiłych sformułowań „uzgodnić" sprzeczne stanowiska stron, rokujących w Panmundżon. W przygotowaniu jest jeszcze czwarta rezolucja, opracowywana przez grupę krajów azjatycko-arabskich; ma to być rezolucja „kompromisowa", zacierająca elementy zarówno propozycji radzieckich, jak i amerykańskich.

Rzecz oczywista, jedynie projekt rezolucji, zgłoszony przez min. Wyszyńskiego, zmierza do uregulowania problemu Korei w sposób rzetelny, skuteczny i celowy — bez wybiegów, manewrów i wątpliwych „kompromisów". Wokół tego projektu toczyć się będzie najgorętsza walka, w której Amerykanie użyją z pewnością wszelkich środków nacisku na swych satelitów i mniej lub więcej uległych popleczników.

Tymczasem w Komisji Powierniczej blok imperialistyczny poniósł dotkliwą porażkę. Komisja bowiem ogromną większością głosów postanowiła wezwać państwa kolonialne do zniesienia wszystkich dyskryminacyjnych ustaw w koloniach i na terytoriach zależnych. O słabnącej wydajności amerykańskiej maszyny do głosowania świadczy również fakt, że w Komisji Społecznej, przy głosowaniu nad radzieckim projektem rezolucji w sprawie zwalczania propagandy wojennej, delegacja amerykańska z trudem zebrała 21 głosów przeciwko 19.

Koniec wyścigu

Wyścig wyborczy do mety: Biały Dom w Waszyngtonie—skończył się. Na finiszu zwycięzcą został Eisenhower, który za parę miesięcy obejmie oficjalnie dość kłopotliwy spadek po Trumanie. Nie jest to żadną sensacją czy rewelacją. Kontrkandydaci „godni" byli siebie nawzajem. Życzyć zwycięstwa Stevensonowi nad Eisenhowerem, lub odwrotnie, byłoby to czymś w rodzaju przysłowiowego „wypędzania diabła Belzebubem".

Na krótko przed dniem 4 listopada organ wielkiego businessu „Wall-Street Journal" pisał wyraźnie, że „niezależnie od tego kto zwycięży nie należy spodziewać się żadnych istotnych zmian w polityce Waszyngtonu... Wydatki na zbrojenia kontynuowane będą zgodnie z dotychczasowymi planami". „New York Herald Tribune" precyzował te przewidywania, twierdząc, że „byłoby zupełnym nonsensem przypuszczać, iż giełda amerykańska zareaguje w jakiś szczególny sposób na zwycięstwo któregokolwiek z kandydatów".

Herriot powtarza: „Nie"

Przewodniczący Zgromadzenia Narodowego — Herriot przyjął delegację b. uczestników Ruchu Oporu, która przedstawiła mu apel do parlamentu i opinii publicznej, protestujący przeciwko „układowi ogólnemu" i umowie o „armii europejskiej".

Według komunikatu, wydanego po tej rozmowie, Herriot w sposób stanowczy potwierdził swe krytyczne stanowisko *wobec projektu „armii europejskiej"*, oświadczając, że układ paryski daje rządowi Adenauera „możność tworzenia nieograniczonych i niekontrolowanych sił zbrojnych" i pozwala jednocześnie na odbudowę jednostek SA, SS i gestapo. Herriot podkreślił z naciskiem *fakt istnienia tajnych klauzul układu paryskiego*, przewidujących ewentualność „wojskowej rekrutacji synów Francji przez oficerów niemieckich"(!).

„Ani presja, ani groźby — powiedział Herriot — nie skłonią mnie do zmiany stanowiska w tej sprawie, skoro bezpieczeństwo i istnienie Francji są zagrożone". Przewodniczący Zgromadzenia Narodowego zaznaczył w końcu, że „pozytywnego rozwiązania problemu niemieckiego trzeba szukać na drodze rozmów między wszystkimi bez wyjątku zainteresowanymi krajami".

Komentując to znamienne oświadczenie Herriota, dziennik „Humanite" pisze: „Wszyscy patrioci francuscy ucieszą się z wyników spotkania delegacji b. uczestników Ruchu Oporu z p. Herriotem. W postawie, jaką p. Herriot był zmuszony obecnie zająć, widzą oni rezultat protestu najszerszych mas oburzonych Francuzów. Pamiętają oni o poparciu, udzielanym dotychczas przez p. Herriota polityce podporządkowania Francji miliarderom amerykańskim, polityce, która doprowadziła do podpisania układów w Bonn i Paryżu".

Pod znakiem zapytania

Wzrastający we Francji opór przeciwko tym haniebnym układom, spory pomiędzy rządem Pinay'a i reżimem bońskim na tle sprawy Saary oraz pogorszenie się stosunków francusko - amerykańskich — wszystko to komplikuje i utrudnia przeforsowanie ratyfikacji podpisanych w maju br. „porozumień". Według doniesień prasowych, terminy ratyfikacji, ustalone początkowo przez partie rządowe na 26 i 27 bm., nie będą dotrzymane, a późniejsze terminy również stoją pod znakiem zapytania, ponieważ wielu posłów koalicji rządowej uchyla się — pod różnymi pozorami — od ustalenia dokładnej daty ratyfikacji.

Jeszcze bardziej niepewna, pod tym względem, sytuacja wytworzyła się w izbie wyższej parlamentu bońskiego — Bundesracie. Przewodniczący komisji spraw zagranicznych — premier bawarski, Ehard, oświadczył, że Bundesrat nie przystąpi do debaty nad ratyfikacją dopóty, dopóki Trybunał Konstytucyjny nie orzeknie, czy układy aliancko - trizońskie nie kolidują z konstytucją.

Ano tak. W maju, gdy na świecie było pięknie i zielono, p. Adenauer i jego kontrahenci, podpisując wiadome układy, przedstawiali sobie dalszy bieg wydarzeń w sposób zgoła idylliczny, wszystko bowiem wydawało im się przygotowane, nakręcone, naoliwione. Ale późną jesienią sprawy wyglądają całkiem inaczej. Nie dlatego, oczywiście, że opadły liście z drzew i zima za pasem, lecz z tej przyczyny, że w ciągu kilku ostatnich miesięcy wzmógł się we Francji, w Niemczech i w ogóle wszędzie opór narodów przeciwko atlantyckim projektom pożogi wojennej, przeciwko organizatorom i inspiratorom ludobójstwa, którzy znaleźli się w niesławnym odosobnieniu, z coraz większym trudem wytrzymując nacisk zdrowej opinii publicznej.

Zwycięski pochód

Narody obchodzą rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Idee, które przed 35 laty zwyciężyły na jednej szóstej kuli ziemskiej, ogarniają dziś cały świat. Zwyciężyły w Chinach, w Polsce, w innych krajach demokracji ludowej i w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Torują sobie drogę na całym świecie.

Idee Października stały się wielką i niezwyciężoną siłą współczesności. W ciągu ostatnich 35 lat zwyciężyły one w krajach, do niedawna uznawanych za niezdobyte twierdze kapitalizmu i reakcji. Nie ma na świecie takich mocy, które zdołałyby powstrzymać zwycięski pochód wielkiej idei Października.

SPORT SPORT SPORT

Trzech szachistów radzieckich otrzymało tytuły arcymistrzów

MOSKWA. — Komitet do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR za wielkie sukcesy, osiągnięte na międzynarodowym turnieju szachowym w Sztokholmie nadał trzem czołowym szachistom radzieckim tytuły arcymistrzów.

Tytuły arcymistrzów otrzymali: Petrosian, Tajmanow i Awerbach.

Obecnie w ZSRR tytuły arcymistrzów posiada 15 szachistów.

Co, gdzie, kiedy

SOBOTA, 8 LISTOPADA

GODZ. 17 — sala MDK — Początek czwórmeczu w koszykówce żeńskiej z udziałem drużyn Spójni (Warszawa), Kolejarza (Poznań), OWKS (Kraków i Włókniarza (Łódź).

GODZ. 17.30 — świetlica ZPW im W. Reymonta (Łąkowa 3/5). — Mecz tenisa stołowego Łódź — województwo łódzkie.

NIEDZIELA, 9 LISTOPADA

GODZ. 10 — sala MDK. — Dalszy ciąg czwórmeczu kobiecego w piłce koszykowej.

GODZ. 11 — Plac Zwycięstwa. — Wyścigi samochodowo motocyklowe.

GODZ. 11 — hala Włókniarza na Widzewie. — Mecz bokserski pomiędzy reprezentacjami województwa łódzkiego i kieleckiego.

GODZ. 12 — stadion Włókniarza. — Mecz piłkarski o wejście do II ligi: Kolejarz — Widzew.

GODZ. 15 — sala MDK. — Zakończenie czwórmeczu koszykówki żeńskiej.

GODZ. 18 — sala MDK — Spotkanie ligowe w koszykówce męskiej: Stal (Poznań) — Włókniarz (Łódź).

GODZ. 18 — basen MDK — Zawody pływackie (II runda) o Puchar ŁKKF z udziałem czołowych pływaków łódzkich.

Rewanż za Kielce

Pięściarze województwa łódzkiego szykują rękawice na kolegów z Kielc

W roku ubiegłym, pięściarze woj. łódzkiego doznali nieoczekiwanie druzgocącej porażki. Przegrali z reprezentacją województwa kieleckiego 1:19. Od tej pory zawodnicy nasi wzięli się ostro do pracy, aby odpłacić się swemu przeciwnikowi w Łodzi. Rewanż dochodzi do skutku w niedzielę.

O godzinie 11 w hali Włókniarza na Widzewie staną w ringu obydwie reprezentacje w następujących składach:

Województwo łódzkie: Łasak, Brzóska, Rosiak, Staniszewski, Gajewski, Kałużny, Piotrowski, Wronowski, Nejman, Ziemnicki lub Stec.

Województwo kieleckie: Walczak, Tylski, Purman, Drogosz, Trojanowski, Pyśniakowski, Majchrzak, Gregorek, Kozioł i Staniszewski.

W reprezentacji województwa łódzkiego ujrzymy tylko jednego łodzianina — Staniszewskiego z GWKS. Zawodnik ten spotka się z Drogoszem. Będzie to niewątpliwie jedna z piękniejszych walk, jakie obserwować będziemy w niedzielę na ringu w hali Włókniarza. Pozostali zawodnicy pochodzą z kół z terenu województwa.

Unia (Piotrków) reprezentowana będzie przez Łasaka, Brzóskę, Kałużnego i ewentualnie Steca. Ogniwo (Pabianice) przez Rosiaka, Wronowskiego i Nejmana. Stal (Kutno) przez Gajewskiego. Kolejarz (Kutno) przez Piotrowskiego. Włókniarz (Tomaszów) przez Ziemnickiego.

Rewanż nie przyjdzie gospodarzom łatwo. Obydwa bowiem zespoły posiadają swe mocne punkty i są bardzo wyrównane. Wynik każdej walki może zadecydować o wyniku ogólnym tego spotkania, który niedaleko powinien odbiegać od wyniku 10:10.

Goście posiadają w swym zespole 5 bardzo dobrych pięściarzy. Zaliczamy do nich: Drogosza, Kozioła, Tylskiego, Gregorka, Staniszewskiego. Ci chłopcy mogą z powodzeniem zdobyć dla swej reprezentacji po 2 drogocenne punkty.

Kielecczanie przyjeżdżają do Łodzi dziś wieczorem. Przyjmować ich będą organizatorzy meczu — uczniowie Szkolnego Koła Sportowego w III Szkole TPD, którzy w niedzielę zdawać będą egzamin ze swej dojrzałości organizacyjno sportowej. Sądzimy, że wypadnie on na piątkę. Mecz sędziować będą: w ringu Madaliński, na punkty — Twardowski, Golański i Kowalewski.

Przedsprzedaż biletów odbywa się w sekretariacie III Szkoły TPD, ul. Sienkiewicza 46.

Udział łódzkich sportowców w Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

35 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej łódzki aktyw sportowy uczci Akademią zorganizowaną w dniu 19 bm. przez ŁKKF w Teatrze im. Jaracza. W części oficjalnej nastąpi wręczenie nagród wyróżniającym się w pracy działaczom sportowym oraz dyplomów i proporczyków organizacjom, które wystawiły największą ilość zawodników do tegorocznych Marszów Jesiennych.

Po części oficjalnej dla uczestników akademii wystawiona będzie wspaniała sztuka Gogola — „Rewizor".

Z imprez sportowych, jakie odbędą się w Łodzi w okresie Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, na pierwszy plan wysuwa się spodziewany w Łodzi występ doskonałych zapaśników radzieckich.

Wielki konkurs gazetek ściennych na temat radzieckiego sportu, zorganizowany dla kół sportowych przez ŁKKF oraz wystawa tych gazetek, będzie godnym zakończeniem Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przez łódzkich sportowców.

Jutro w Chorzowie pierwsze spotkanie „Unia"-„Ogniwo"

Pierwsze spotkanie o tytuł mistrza Polski w piłce nożnej między Unią (Chorzów) a Ogniwem (Bytom), odbędzie się w niedzielę, 9 bm. w Chorzowie.

Bonikowski trenuje pięściarzy AZS

Akademicy Warszawy z wielkim rozmachem rozbudowują swoją sekcję boksu. Treningi odbywają się w Akademi Wychowania Fizycznego trzy razy w tygodniu.
NA ZDJĘCIU: trener Bonikowski, były pięściarz łódzkiego „Włókniarza", udziela wskazówek studentowi Akademii Medycznej, Pomaskiemu.

M. Zakrzewska gra we „Włókniarzu"

W drużynie koszykówki kobiecej Włókniarza, która dziś i jutro zmierzy się w czwórmeczu z koleżankami warszawskiej Spójni krakowskiego OWKS i poznańskiego Kolejarza — wystąpi Mirosława Zakrzewska, co znacznie wzmocni pozycję łodzianek.

Ze względu na b. wyrównany poziom wszystkich zespołów zawody zapowiadają się ciekawie.

Dziś turniej mistrzów piłeczki celuloidowej

Dzisiaj, o godzinie 17.30, Sekcja Tenisa Stołowego ŁKKF, organizuje towarzyskie zawody pomiędzy reprezentacjami Łodzi i województwa łódzkiego.

Reprezentacje wystąpią w następujących składach: **Łódź — Krygier (trzykrotny mistrz Łodzi), Supeł (b. wicemistrz Łodzi), Szafel (wicemistrz juniorów), Zagłoba. Województwo łódzkie — Pacak (b. reprezentant Polski), Czekanowski (mistrz woj. łódzkiego), Kobylecki (wicemistrz woj. łódzkiego), Latuszkiewicz.**

Zawody rozegrane zostaną w świetlicy ZPW im. W. Reymonta.

Redaguje kolegium. Redaktor naczelny przyjmuje codziennie w godz. 12 — 14, sekretarz odpowiedzialny w godz. 10 — 12. **Telefony:** centrala telefoniczna 283 00 (łączy ze wszystkimi działami), redaktor nacz. 216 14, sekretarz odpow. 219 05, dział partyjny 216 19, dział korespondentów, listów, czytelników i interwencji 219 42, dział miejski i sportowy 260 42, dział wiejski 218 11. Redakcja nocna 156 81. **Dział ogłoszeń** — Łódź, ul. Piotrkowska 96, tel. 111 50 i 114 75. **Wydawca:** RSW „Prasa". **Adres Redakcji:** Łódź, Piotrkowska 96, II piętro. Druk RSW „Prasa", Żwirki 17, tel. 206 42. Pap.: druk. gaz. 50 gr. Prenumeratę miesięczną wynoszącą zł 3 — przyjmują urzędy i agencje pocztowe oraz listonosze wiejscy i miejscy. Pren. w kolportażu zakładowym mies. zł 1,80, przyjmuje PPK „Ruch" D-3-40090